

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΛΟΓΗΣ
ΑΔΕΑΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
"Ο ΆΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ.."

ΑΘΗΝΑΙ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1970

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΣΙΦΝΙΩΝ

“ΣΙΦΝΑΪΚΑ ΝΕΑ,, ΚΑΙ ΣΙΦΝΕΪΚΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ

Αι δύο τελευταίαι εκδόσεις της έφημερίδος μας δήθησαν τις καλύτερες έντυπώσεις στους διαγωνιστές μας, που μα γράψαμε, τηλεσωνίζαμε τα και προσωπικές έπισκεψίες στα Γραφεία μας, έβερασαν τα συγχαρητήριά τους και για την θυμάνων και για τη περιεχόμενή της.

Με διφορμή το γεγονός αυτό, είναι πια καρός, νομίζουμε, να συζητήσουμε δημοσίᾳ ώριμένα πράγματα, σχετικά με τό δημοσιογραφικό δργανο το διαμετατάξιο μας στην παραβολή των πολιτισμών και την ποταμοθήσιαμε κάποιες παρεξηγημένες διπλίες στην άρμάδωμα θέσι.

Είναι γνωστόστιο σε δύο στις τέσσερις στις οποίες η Έφημερίδα της Αθηνώπητος, δύν είναι και δύν αποτελούν κερδοσκοπικήν έπιχειρίσιν, “Από τις εισπράξεις των συνθρούμων τους δύν περιμένει κανείς να πάρη μισθό για να έξικονομήση τὸν ἐπιστόσιον. ‘Ακριβώς γι’ αὐτὸν τὸν λόγον είναι δύνεύθερο βήμα ποδ ἔχει τὴν δύναμιν καὶ τὸ θέρος νὰ ἔκφραζῃ διπλίες, νὰ μάρξεται καὶ τὸν ἀπαραδέκτων καταστάσεων καὶ νὰ διγνίζεται γιὰ τὴν ἵκανοτάτην τοῦ κοινοῦ. συμφέροντος ἐπέδε τῶν ὑπότο τοῦ Νόμου ἐπιτρεπόμενων πλαισίων, χωρὶς νὰ παρασιωπῇ ή νὰ δινημάρχεται διάφορα γεγονότα ἐκ λόγων στοιχικῶν συμφέροντος και ακοταμότητος.

“Είναι τέτοιο δημοσιογραφικό δργανο, θά επρέπει νὰ έχῃ ἀγκαλιάστει μὲ διγάντην ἀπὸ δύος μας και ή φραγίδες δύον θά επρέπει νὰ είναι πάνω νὰ διατηρηθῇ και πάνω καλύτερα νὰ δινησχθῇ γιά νὰ γίνη και πλουσιότερο σε σελίδες και σφριώτερο σε μέφανιαν.

Τὰ πρόγματα δύως δύν ηκαλούθησαν τὸν σωπὸν αὐτὸν δρόμον. Πρὸ διεξαίτεις τὸ ἐγκατέλειψαν και διευθυντής του (ποδ ἐθημασύρηση δικὸ τοῦ ἐντυπον — προσωπικὴν ἐπιχείρησιν) και οι συνεργάτες του ποδ ἡκαλούθησαν τὸν διευθυντήν, λησμονώντας δύτι ἀπὸ τὸ ἐντυπον αὐτὸν διεβήλωναν ἐπὶ 17 δόλιληρο χρόνια τὴν παρούσιαν τῶν προβολόμενον ὀλλά και προβολόντες τὴν πνευματικότητα και τὰ ζητήματα τοῦ μικροῦ μας τόπου.

Τι θά ήμποδίζει τοὺς συνεργάτας νὰ ἔξικολουθοῦν νὰ συνεργάζωνται μαζὶ του (ἀροῦν μάλιστα αὐτοὶ οι ίδιοι τὸ ἐθημασύρησην τὸ 1947) και νὰ δύουν συνεργασίας και εἰς τὸ νέον ἐντυπον;

Αὐτὸ είναι ένα δρόπτημα ποδ διάστασις μᾶς δηδηγεῖ στὴν διάντην δύτι θήθελαν νὰ μείνη μόνον τὸ νεογέννητον.

“Ας ἔξετάσωμεν δύως τὸ ζῆτημα και ἀπὸ μίαν διλῆτην διαφύνων. Τὴν διαστασιαν συμφέροντος, τοῦ εκονοῦ συφέικου συμφέροντος. Θά δινηληθῶμεν δύτι τὸ πράγμα καλύτερον διά τοῦ ἐπόμενου παραδείγματος:

“Ο, τι ἐγράφετο μέχρι σήμερον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς προθῆτος Καμαρῶν ἀπὸ τῶν στηλῶν ἀντίον ἐντύπου, ἐγράφετο μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ διαλογίου καλά και δύτι ἀπὸ ήμερων εἰς ήμερων ἀρχίζουν αἱ ἐργασίαι κ.λ.π., κ.λ.π. Η δύνησις δύως δύτι ήταν αὐτῆς διότι, δύτις δύοι διέλεπται, ή ποθεσίες, δχι μάνον δύτι ἐπρχωρούσε εύχάριστα, ὀλλά και ἔκπτωτος ἐκπρύχθη ἐν τέλει διάδοχος τοῦ ἔργου.

Μὲ τὸ νὰ γράψουν δύτι τὰ «Σιφναϊκά Νέα» στὸ προγράμμα φύλων τους δύτι τὸ καρυδιόν αὐτὸ ζῆτημά μας ναυαγεῖ, και διάδοχος ζητεύεται νὰ ἀρχίσῃ τὸ ἔργο εγιά νὰ ἐπι-

τύχῃ τὴν δικύρωσιν τῆς ἐκπτώσεως, και ή ἐφημερίδα ποδ τὰ ἔθλεται διαρόδειν ἀναγκόστηκε νὰ διακρούση πρόμνων και νὰ ἐκπράξῃ ἀπασιούδεις διπόμεις και ἐπιφυλάξεις στὸ κοπά πόσος διάδοχος θά συμμορφωθῇ στὶς ὑποχρεώσεις του.

Αὐτὸ είναι ένα μεγάλο παράδειγμα γιά νὰ δινηληθῶδην οι πάντες τὸν σπουδαιότατο και λειτουργικό ρόλο τῆς ἐφημερίδος μας στὴν προσθήσιν τῶν μεγάλων ζητημάτων τοῦ νησοῦ μας.

▪

Γράφομετε τὸ παρόν δρόμον, δύν . Εἶχουμεν πρόθεσιν νὰ θίξουμε οδένεια διπότωτος. “Επιθυμούμεν δύως διά διατελευτικῶν λόγων (ποδ είναι μόνον οι λόγοι τοῦ κοινοῦ συφέικου συμφέροντος) νὰ ταπεμπήσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν θέσιν των, διστε οι πάντες, διαδολογιζόμενοι τὰς εἰδήσιας τῶν ξεναντὶ τῆς κοινῆς πατρίδος συνειδητοποίησον τὸ γεγονός δύτι τὰ «Σιφναϊκά Νέα» ζ πιεύ ἀλλεται νὰ διαπρητηθῶδην και θίξανται νὰ ἔντυποθῶδην διά να δινηθῶδην διά διαδραματίσουν διαφρέστερα τὸν υψηλὸν ρόλον των, χάριν τῆς προδόσι τῆς πολιτεύσης Σιφνου.

▪

“Ενα δόλο ζῆτημα τῆς ἐφημερίδος μας είναι τὸ οἰκονομικόν τῆς ζῆτημα. Η καθερωμένη ἀπὸ χρόνια έτησίσι συνθρομή τῶν δρυ, 60 (γιά τὴν Σιφνον δρυ, 30), δύν είναι δινατὸν νὰ διαπρέσῃ στὴν δινημετώπισιν τῶν ἔξδων, τὰ ὄποιας αὐτῆς ημητηκά τὸν τελευταῖδον καιρό, ἀφοῦ καὶ τὸ χαρτὶ δικρίθησε καὶ τὸ τυπογραφικά και τὸ πάντα. (Οι μεγάλες διθηναϊκὲς ἐφημερίδες δινηκαντικαν γι’ αὐτὸν τὸν λόγον νὰ αὐδησουν τὴν τιμὴν πωλήσεως κατὰ 1 δρυ, δύτος δύο γνωρίζουμεν). “Επειδὴ δύτι η ἐφημερίδα μας δύν είναι ἐπιχείρησης ἀπὸ τὴν διπόλαν θά πρέπει νὰ προκύπτη τὸ κέρδος γιά νὰ μπορέσῃ νὰ ζητῃ διηγειρματίας, θά ἐπιχειρήσωμεν μὲ τὸ νέον χρόνον μίαν μικρὸν αὐξησούνται τῆς συνθρομῆς κατὰ δρυ, 20 (διά τὴν Σιφνον δρυ, 10), διστε νὰ γίνη δινητῆ δηνητῆς τῶν ἔξδων τῆς, πρόγμα τὸ διπόδον θά πρέπει νὰ δεχθῶδην οι συνδρομηταί μας ως λογικὸν και ἀπορτήτην,

Η σημερινή διοίκηση τοῦ Σάμωτείου μας και ή διεύθυνσι τῆς έφημερίδος έχουν περιορίσει εἰς τὸ διάχιστον τὰ ξέδα τῆς έκδοσης, ἀφοῦ ούτε ἀμοιθήναι διευθυντῆς της (δητας ἐγένετο παλαιότερον), ούτε διορθωτικά, ούτε πολλὰ κλικέ πληρόντατα (θεδομένου διτὸ διευθυντῆς τῆς έφημερίδος προσφέρει τὸ ιδικό του) κ.λ.π., κ.λ.π. Θά πρέπει λοιπὸν νὰ δικτυωθῶδην δύτος πρέπει αἱ ἔνεργεια αὐτοὶ τοῦ παρόντος Δ.Σ. και νὰ συντρέξουν οι πάντες τὸ ἔργον του και τὴν έφημερίδα μας, ἐγγράφοντες και τοὺς συγγενεῖς και ούλους συνθρομητάς της, διστε διά τῆς αὐδησεως τῶν ἔξδων νὰ γίνη δινητῶν νὰ αὐδηθῶν και οι ούλες και ή θηλη και ή μηφάνιοις τοῦ ἐντυπον μας, τὸ διπόδον έχει μίαν 23τηή ιστορίαν ποδ θά είναι κρίμα νὰ πάντα χαμένη.

Είμαστε δέθαιοι δύτι οι ἀγαπητοὶ συμπολίται μας ποδ δικτυωθῶδην τὰ δινημετώπισιν τὸ διαδραματίσουν τὶς ἐπιφυλάξεις μας ποδ βασιζούνται στὴν καλήν τὸν πρόθεσιν και ἀγάπην.

ΣΙΜΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Lithuanian Sea

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΣΙΦΝΙΩΝ

ΕΠΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

“ΕΝ ΤΗ ΕΝΩΣΕΙ Η ΙΣΧΥΣ,,
·Η διαίρεσις ἔξαθλιώνει, ἔξαχρειώνει, διαλύει

ΤΟῦ κ. ΣΙΜΟΥ Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Προσωπικές διπόμεις του γρά- δργάνωση καὶ συντονισμὸν προ- γία ἐνὸς δυναμικοῦ Σωματείου φαντος διποτελούν τὰ δυο σημειώ- γράμματος καὶ, πάνω ἀπ' δύο, μὲ ποὺ νὰ διποτελήται διπό δύον μοντοι σ' αὐτές τις γραμμές. "Αν συνοχὴ καὶ διπόλυτη συνεργασία μας, νὰ δινήκει σὲ δύον μας καὶ θεωρηθούν σωστές θὰ πρέπει νὰ τῶν μελῶν τους. δύοι μαζί στη Σίφνο, Τὸ ἔνα αὐτοῖς ἑγκολπισθοῦν δύοι οι συμπολι- τεις καὶ νὰ δοθῇ ἔνα τέρμα σε μιὰ ἀνάγκη πολλῶν ἐκπροσώπων στὴν λαμβάνουμε, τὶ δημοτική, πολυχρόνια διπαράδεκτη κατάστα- ση. "Αθήνα μὲ ποικίλες δύναμισες, θὰ διποτελήται διπό διάφορα Τμῆματα. "Αν δηλατούνται διατα- Σύνδεσμος Σιφνών, "Αδελφότης ματα τῇ Ἑπιπτοπέτη, στὶς δημοτικές παθῶν οἱ διηθετεῖς διπόμεις γιατὶ Σιφνών, "Αδελφότης Κυριών, "Α- θὲ μετέχουν δύοι οἱ δυνάμεινα νὰ νάνται διποτελεῖχθῇ τὸ δυνό μας αφότου δελφάτα Τόσου Νερού καὶ Μαύρου ου. Χρονικὶ κλπ κλπ ἀλλὰ τυμών Ταντυπάνων Τυμών Σιφνών.

πα. Πρόκειται λοιπόν για τὸν διαχωρισμό μας, μιᾶς φούχτας ἀνθρώπων, σὲ πολλὰ κομμάτια, είτε Σύνθεσιμοι είναι αὐτά, είτε ρον λαριού κλ.π., κλ.π., σύλλα Τημῆσα Τουριστικού, Τημῆσα Συν-
μῖας καὶ ἀσταζάμηλης ἐνήπητος, τηρήσεως Μηνημείων, Τημῆσα Καδ-
ήνος καὶ δυνατικοῦ Σωματείου, λιτεχικῶν "Ἐκδηλώσεων, Τημῆσα
ἀδιάφορο πῶς θὰ δυναμάζεται αὐτό Φύλαρμθρωπικῆς Δράσεως, Τημῆσα
τό, τὸ διποιό θὰ παρακολουθεῖ, θὰ "Εργων 'Αναπτύξεως κλ.π., δι-
ένεγκην καὶ θὴν πονητήν μαρτύρην τὴν ὑπόσχεσιν θέτειν καὶ μέσω Κο-

κάτι περισσότερο για τὸ μικρὸ σκοπὸ ποὺ λέγεται «Σέλφος». Είναι παράλογες αὐτές οι διπόψεις; Είναι ξέω διπό τὰ παραγ-

μας νησὶ. Αύτὲς ήταν τότε οἱ ἀ- Γιατὶ νά γίνονται δύο τόσαγια ποψεῖς, τὸ «σῆκωνα», δι ποῦμε, καὶ δυὸ χοροί, γιατὶ δ Ἀ νά φρον- οι ἐποχές καὶ οἱ ἐπικρατοῦσες νοο- τίζει γιατὶ δὲ θνα μοναστήρι καὶ δὲ τροπίες. Κι? αὐτά ποὺ ἔπειτα νά Β γιά τὸ ἄλλο, γιατὶ οἱ διφρές γίνονται γιὰ τὸ νησὶ μας ήταν πρό- νά προσφέρουνται ὅλλες στὴν Ἀ- γιατας μικρά, σὲ σύγκριση μὲ τὶς δελφότητας καὶ ὅλλες στὶς Κυρίες, σύγχρονες ἀπατήσεις. Οἰκονομι- γιατὶ οἱ μὲν νά φροντίζουν τὸ Α κές ἐνοχόνεις σὲ δυστυχείς καὶ καὶ ἐπειδὴ δὲν τὸ ακέφτηκαν οἱ ἀπόρους, εἰσαγωγές σὲ νοσοκο- δὲ νά τὸ τορπιλλίζουν; Γιατὶ δλα μεία τῶν διαθενῶν, ἐνέργειες γιὰ τὴ μικροσυνήρηση τοῦ διδικοῦ δι- τὸν κόσμο μας; ποὺ δὲν δρίνουν κτύου κ.λ.π. «Ολοι προσπαθοῦ- νά γίνη σύνταμα ἡ προκοπὴ τοῦ σαν τότε πώς νά προσπέρουμεν κάτι υπαίμη μας:

τροπές, αλλαγές και οι απαιτήσεις; Καιρός λοιπόν είναι όλα αυτά θιόδη πρός άλλους ταχείς και δύναται παραμεριστούν και νά φροντίζονται, τις σύγχρονες διάγκες συνειμένεις όλοι μαζί γιά την δημιουργίας ζωής κατ' τον πολιτισμόν μας.

Έκεινο δέ ποτε παλαιότερα ήταν σύμιλας έξουσιες διπλά τη βάση του γεγονότος της συγκρότησης; Υποκρίτονται συμφέροντα; "Αποθέλπουν σε προσωπικές ικανοποιήσεις των γράφοντος;

Παρασκαλούμε, ότι συζητηθήσεις το διήτημα αυτό και δις δοθήσεις τέλος μαζί λόγω διαλέγοντας

αρμάνια, ζερφογία από τη ρωγή του και έγινε υποθαλή και διασταλή χάριν προσβλήτης του ένος ή του άλλου, σαμπιταρίσμα στη μία πρασπάθεια γιατί νά φανή μιά δλλη κ.λ.π. "Ετοι Εφτασε νά γίνη σ' άμμος, ένω πιά δὲν υπάρχει θέμα μαζίλης, συναγωνισμού μεταξύ μικροαριδών, δλλάδ όγκων προκοπής μεταξύ γειτονικών νησιών. Γιά νά έπιπλη δέ αυτός δ συναγωνισμός, χρειάζονται όχι κομματιασμένες δυνάμεις, υποθλέπουσες ή μια τήν δλλη, δλλάδ ακέραιες δυνάστητες κάθε νησιού με

γέλματα τῆς σύγχρονης ζωῆς;
"Υποκρύπτουν συμφέροντα; "Απο-
θέλπουν σὲ προσωπικές ίκανοτοιή-
ται τοῦ νοέσματος;

ετές του γραψούντο,

Παρακαλοῦμε, δις συζητηθῆ σο-

ναρά τὸ ζήτημα αὐτὸν καὶ διὰ δοθῆ, ἐπὶ τέλους, μιᾶς λόγη ἐν λέμε βρί τις ἀγωνιστὲ μὲν εἶναν τόπον μας, Ναύπλιους δὲτι εἶναι λυτρῷρ νὰ ὑποβλέψει δὲ ένας τὸν ὄλλο, ἀφοῦ, δηποτε διατυπωνάζουμε, δηλοὶ μας ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὸν ίδιον σκοπό. "Ἄς παραμεριστὸν οἱ μικροφιλοδοξεῖς γιὰ τὰ δισήμαντα σωματειακὰ δέξιώματα καὶ διὰ ἀποφασίσοντο μέτοπον πάντων νὰ δέξιοποιήσουμε πραγματικὰ τὴν ὑπέραχουσα ζωτικότητα καὶ τὸν δυναμισμὸν μας γιὰ νὰ πάνε μπροστὰ τὸν ηγοὺ μας πού, δηπωσθῆποτε τοῦ ἀ-
Εἰτε

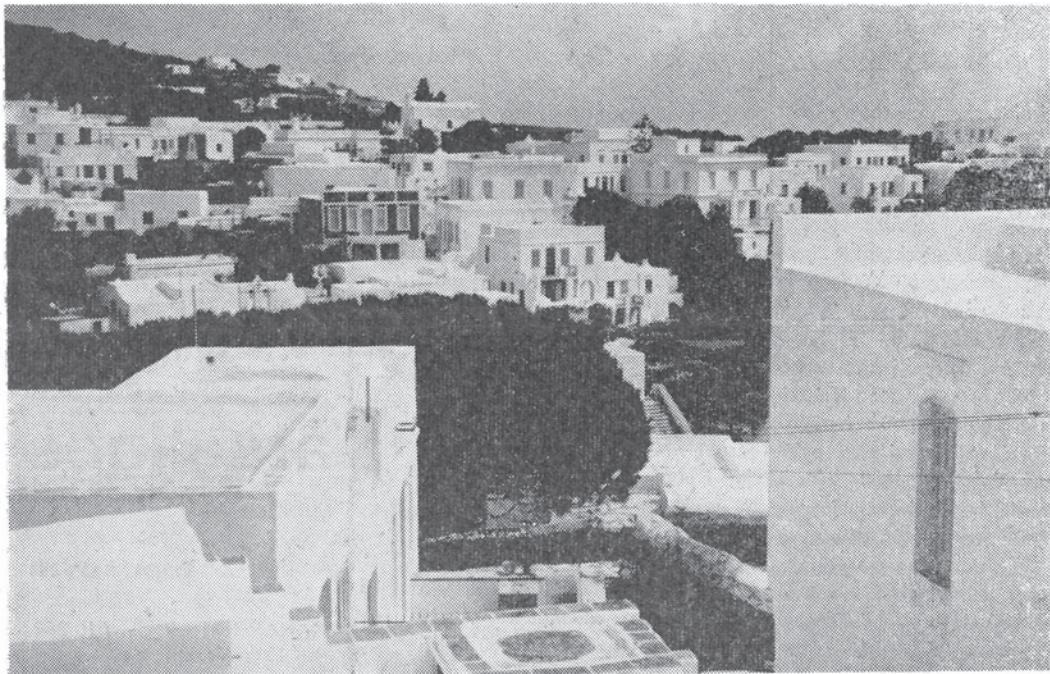
ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΙΦΗΝΩΝ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ.."

ΑΘΗΝΑΙ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1971

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΣΙΦΝΙΩΝ

ΣΕΛΙΔΕΣ 12

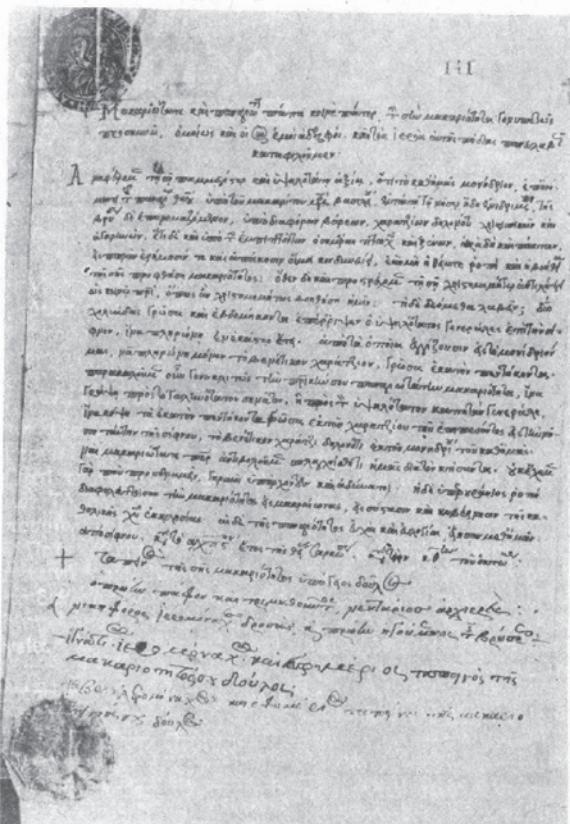

Η Σίφνος μας, δλόλευκο περιστέρι (Φωτ. Σ. Μ. Συμεωνίδη).

Γηραστειά.

(Φωτ. Σ. Συμεωνίδη)

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΒΡΥΣΗΣ

ΣΤΟΝ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

Τό δηγγαρά πού δημοσιεύονται πιό κάπω, βρίσκεται στά 'Αρχειά τής Προπαγάνδας Πίστεως στή Ρώμη (Propaganda, SC 5, φ. 141) τήν ὀνακοίνωσή του χρωστούμε στόλικέλεκτό φίλο και ιστορικό ἐρευνητή κ. Β. Ζ. θουλίου τῆς Βρυξελλής στόν Πάπα τής Ρώμης, τή συμπαράσταση τοῦ ὄντος Ζητᾶ γιά τὴν ἀπάλλαγή τοῦ μοναστηριοῦ ἀπό τὸν φόρο (χαράτζι) πού τοῦ ἔθετος ναύαρχος γροσίων 150.

Σλότ, τῶν Γενικῶν Ἀρχείων Μιά ἀπὸ τις πολὺ δύσκολες τῆς Ὁλλανδίας.

Τό εγγραφο αύτὸ φέρει χρονολογία 29 Οκτωβρίου 1886 και είναι άναφορά τοῦ ἡγουμενοσυνι και αύτῆ τοῦ δεύτερου τουρκο-βενέτικου πόλεμου (1684—1699), κατὰ τὸν ὥποιο οἱ Κυ-

κλάδες ήταν ύπόδουλες σε δύο δυνάστες, τὸν Τούρκο και τὸν Βενετό. "Αν και τὰ νησιά μας ήταν (τὰ περισσότερα) ένα ἀπό τὰ σαντζάκια (διοικητικὲς περιφέρειες) τῆς Τουρκίας, στήν όποια ἐπλήρωναν φόρο, οι Βενετοὶ δὲν ἀναγνώριζαν τὴν τουρκικὴ ἐπικυριαρχία και οἱ δυστυχισμένοι νησιώτες πλήρων και σ' αὐτοὺς φόρο.

ως τοῦ ἑγγράφου ποὺ δημοσιεύει με) υπογράφει πρῶτος και ὁκαλουθεῖ δεύτερος ὁ πρών ἡγαύ- μενος Νικηφόρος Δροσᾶς.

Τὸ κείμενο τοῦ ἑγγράφου ξε- χει ως ἔξης:

"Μακαριώτατε και παναγώ- τατε Πάπα, κοινὲ πάτερ, τὴν σιγὴν μακαριότητα νονυμεῖτε προ-

“Ετσι λοιπόν καὶ στὴν Σίφνο, δῶρα λέει τὸ ἔγγραφο, εἴτε ἐπιβλήθει ‘βενέτικον γαρούτζιον’ 1.500 χρυσοῖς ἢ σκυνῷ, δῶροις καὶ οἱ σὺν ἑμῖν ὀδελφοὶ καὶ τοὺς ιεροὺς αὐτῆς πόδας πανευλαβός καταφιλοῦμεν:

Αναφέοντες την πρώτη παναγεν-

Βρύσης είχε δριστεί για 150 γρδαία, ποσόν, που μαζί με τις δλλες οικονομικές ύποχρεώσεις που είχε τό μοναστήρι, τό είχε φέρει σε μεγάλη οικονομική δυσκέπεια.

στη και ὑψηλοτάτη ἄξια, δτι τὸ καθ' ἡμῖς μονῆδριον, ἐπ' ὁ νόματι τῆς παναγίας θεοτόκου ὑπὸ τοῦ μακαρίου κυρίου θασιλεού, ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ ἥπατι ἀνιδιωμένον, τῆς βρύσης

Αναγκάστηκε γι' αύτό τό ή-
γουμενούσαμβούλιο νά ζητήση τὴν
έπεμβαση τοῦ Πάπα τῆς Ρώ-
μης «πρὸς τὸ γαληνότατον
οε-νάτον ἢ πρὸς τὸν ψηφιότατον
καπιτάν Γενεράλε» γιὰ νά
ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸν φόρο.

Τό δε γεγραφο αύτὸν μᾶς δί-
νει πολὺτιμες πληροφορίες, ί-
διαιτέρω γιὰ τοὺς ἡγουμένους τοῦ
μοναστηριοῦ μας. Αὐτὴ λοι-
πὸν τὴν ἐποκήν ἡγουμένους ἦταν
δὲ πρώτην ἐπίσκοπος Πάρου καὶ
Τριμυθοῦντος τῆς Κύπρου Νε-
κτάριος ὁ Σίφνιος. Ο Νεκτάριος
αὐτός, πρὶν πάλι στὴν Κύ-
προ, ἦταν πάλι ἡγουμένος τοῦ
Βρόσους δύο φορές, ὅπο τὸ 1658
— 1660 καὶ ὅπο τὸ 1662 — 1675.

Τό 1676 γράφηκε στις τάξις τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος και ἐπήγε στὴν Κύπρο, διου στὶς 28 Δεκεμβρίου, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Ἰλαρίων Κιγάλας τὸν ὑπέδειες σῶν τὸν μόνον δῖον νὰ πάρῃ τὴν ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Πάφου. Τό 1679 Σαναγύρισε στὴ Σίφνο, στὸ μοναστήρι του τῆς Βρυσιανῆς, και δηπως μᾶς πληροφορεῖ τὸ ἔγγραφό μας, ἀναδέχητε και νιὰ τρίτη φορὰ τὴν ἡγουμενία, ἀφοῦ κατὰ τὸ 1686 (ἐποχῇ συντέξε-

ρών μόνον τὸ βενέτικον χαράτζιον, Γράσσα εἰκατόν πεντήκοντα, παρακαλούμενον οὐν γουνικλῖῶς τὴν πατρικήν σου παναγιωτάτην μακαριότητα, Ινα γράψη ποὺς τὸ γαληνήτατον ασνάτον ἦ ποὺς τὸν ὑψηλότατον καπιτῶν Γενεράλε, Ινα κόψη τὰ εἰκατόν πεντήκοντα γρῶσσα ἐκ τοῦ χαρατζίου τοῦ ἐπιπεδόντος εἰς τὴν νήσον ταύτην τῆς σίφνου, τὸ βενέτικον χαοάτζι δηλούντως ἐκ τοῦ μονηδίου τοῦ καθ' ἡμᾶς, ναὶ μακοιώτατε πάτερ ὄντιβολούμενον πολιαγνήσιδετι ἡμᾶς διὰ τὸν κτίσαντα, οὐν ἔχοιεν γάρ ποὺ προσδοσιειν, γηραιοὶ ὑπάρχοντες και ἀδύνατοι ἡ δὲ ὑπερουράνιος σοπῆ διαφύλαττοι σου τὴν μακαριότητα εἰς μακαρίωνας, εἰς αύστασιν και κυβένσην τῆς καθολικῆς (τοῦ) Χριστοῦ ἐκκλησίας, οἱ δὲ τῆς παναγιωτήτος ἐύχαι και εὐλογίαι εἶτασον μεθ' ἡμῶν, ἀπὸ σίφνου, κατὰ τὸ ὄχιπον ἔτος τῆς θεοῦ σασκάσεως, κατὰ τὰν κήρυν ὄκτυμβριον.

+ Ταπεινός τῆς σῆς μακαριότητος ὑπόγειος δοῦλος, ὁ πρώην πάφου καὶ τοιμυθοῦντος νεκτάριος ἀρνεούμενος.

+ νικηφόρος Ἱερομόναχος δρο-
σᾶς καὶ πρώην ἡγούμενος τῆς
θρύσης.

— ἵγνάτιος ἱερομόναχος καὶ ἐφημέριος ταπεινὸς τῆς μακαριότητός σου δεῦτε.

— γαθριήλ ιερομόναχος και ἐ-
φημέριος ταπεινὸς τῆς μακαριό-
τητός σου δοῦλος».

ΜΑΡΤΙΟΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
“Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ..”

ΑΘΗΝΑΙ
ΜΑΡΤΙΟΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1971

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΣΙΦΝΙΩΝ

ΕΤΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΜΑΣ

‘Απάντησις σε σχόλιο και διακήρυξης άρχων

Τού κ. Σ. Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Σε προηγούμενο δρόμο μας, έθεσαμεν όπι τάπητος τό ζήτημα της ένωσης τών σωματείων τών Αθηνών και έξηγησαμε τούς λόγους για τούς οποίους έπιθαλλεται νά γίνη ή ένωσις.

Μέ αφορμή τό άρθρο αύτό, δημοσιεύτηκε στήν έφημεριδα «Κυκλαδικόν Φῶς» μικρό σχόλιο τού άνταποκριτού της στή Σιφνο (πού ύπογράφει με τά στοιχεία Α. Ζ.) στό οποίο έπισημανεται μὲν ή άναγκη τής ένοτητος, άφινεται δώμας νά έννοηθῇ δτό τό δικό μας αχόλιο έγραφη μόνον γιά λόγους καταναλώσεως και δημαγωγικούς, χωρίς στήν πραγματικότητα νά πιστεύωμε σ' αυτήν. Κατόπιν τούτου είμαστε υποχρεωμένοι, όφ' ένος μὲν νά δώσουμε τήν πρέπουσα άπόντηση στήν κ. Γ. Ζ., όφ' έ-

τέρου δὲ νά διατρανώσωμε, γιά μιά άκδημη φορά, τήν ένταση τής ειλικρινείας μας και τής βαθυτάτης μας πίστεως στήν δέξια τής ένοτητος τών σιφναϊκών δυνάμεων.

Πρέπει λοιπόν κατ' άρχην νά ξουμε δτί τώρα πλέον, άκόμη τονισθή δτι, δταν, παλαιότερα, εσε παρόμοια συνενωτική κίνηση, ή Άδελφότης μας έφτασε μέχρι συγκλήσεως έκτάκτου Γενικής Συνελεύσεως, ή όποια ελάσθε θετικήν άποφασιν, ή άντιθετη μεγάλη πτέρυγα (ό Σύνδεσμος Σιφνίων δηλαδή), πιεζόμενη άπο ωρισμένα στελέχη της, μεταξύ τών όποιων και δ. κ. Α. Ζ., άντερος και, τελικά, ματαίωση τήν ξηραία την Σωματείων.

Αύτά δμως μόνο γιά τήν Ιστορία, ή άναδρομή στήν όποια είναι πάντοτε χρήσιμη και τονωτική, άφου μᾶς υπενθυμίζει άναλογως ή τά αφθαμάτα ή τίς σωστές ένεργειες και μᾶς δίνει σήμερα τό μέτρο γιά τών κατάλληλο χειρισμό στά σύγχρονα ζητήματα.

Μέ τό νά έπισημάνουμε λοιπόν σήμερα, δτι παλαιότερα ό. κ. Α. Ζ. ήταν άντιδροστικός, δὲν τό κάνουμε γιά νά δειξουμε δτι έκεινος ένδιαφέρεται ψευτικά γιά τήν ένωση, άλλα γιά νά άποδει-

πρέπει λοιπόν κατ' άρχην νά ξουμε δτί τώρα πλέον, άκόμη και οι δλαστε όντιδροστικοί, εσε χουν διαπιστώσει τό μέγεθος τής Ζημιας πού έκαναν στήν δλη υπόθεσι μας, πού λέγεται «Σιφνος», Συνελεύσεως, ή όποια ελάσθε θετικήν άποφασιν, ή άντιθετη μεγάλη πτέρυγα (ό Σύνδεσμος Σιφνίων δηλαδή), πιεζόμενη άπο ωρισμένα στελέχη της, μεταξύ τών όποιων και δ. κ. Α. Ζ., άντερος και, τελικά, ματαίωση τήν ξηραία την Σωματείων.

“Ας δούμε τώρα δν έμεις, πού όποτελούμε τήν Άδελφότητα, ξουμε δη δχι καλές προθέσεις στό ζητήμα αύτό:

α) Είναι γενονός άδιαφιλονίκητο δτι ό Σύνδεσμος Σιφνίων, δπι προεδρίας τού άσιμηνήστου Ανδρ. Σηίθα Εεπέρασε κάθε προηγούμενο σε δράση και αε δημιουργικά έργα έπάνω στό νησι πού φέρουν άνεξιτηλη τή αφραγίδα τοι λαμπρού Σωματείου και τού Προέδρου του. Τό ίδιο άδια-

(Συνέχεια στήν σελίδα 2)

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ 150 ΧΡΟΝΙΑ

Η ΣΙΦΝΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 21

Μόλις έφτασε ή είδηση τού ξεσηκωμού στή Σιφνο, τό νησι βρέθηκε σε μεγάλη άναστάτωσι. Οι πολλοί, δ. Λαός, δέχτηκε μέ άνακουφιση τό μεγάλο μήνυμα άντιθετα οι λίγοι, έκεινοι πού πρωσπικά και οικονομικά συμφέροντα τούς έδεναν μέ τό τυραννικό καθεστώς, πρόταξαν τέτοια άντισταση, μπροστά στήν κίνδυνο νά

χάσουν τά προνόμια τους, πού έφεραν τό δισταγμό και γέννησαν τίς άμφιθολες στούς Σιφνίους γιά τήν έπιτυχη έκβαση τού Αγώνου.

Οι ήγειτες τού Λαού, μημένοι στίς άρχες τής Φιλικής Έταιρειας, δπωσ δ διδάσκαλος Νικόλαος Χρυσόγελος, δ. Ιωάννης Λειμβαΐος, δ. Ηγούμενος τής Βρύσης Δαμιανός Μπατής κ. δ. άντιτάχθηκαν μέ σθενος στούς συμφεροντολόγους και άνέλαβαν μεγάλη δραστηριότητα γιά τήν Υψωση τής Σημαίας τής Έπαναστάσεως. Στίς 16 Απριλίου 1821 έφτασε στή Σιφνο «πρός τούς θμογενετες Ελληνας τών Κυκλαδων νησων», μέ τό όποιο τούς άνεκοινων τήν έναρεν

τού ξεσηκωμού και τούς καλούσαν νά δώσουν κι αύτοι τό μεγάλο παρόν. «Εγραφαν: «Συντρέξατε λοιπόν και ύμεις, άδελφοι, μέ δλας σας τάς δυνάμεις εις τών ιερόν τούτον άγανα. Ή θεία πρόνοια πρόδοκησε νά υπερλάμψῃ δ. δρόδοδος πίστις και καταργηθῇ δόξα και τό κράτος τού τυράννου».

Τό γράμμα αύτό άπεκορύφωσε τήν άναστάτωση. Ο Γάλλος κόνσολος τού νησιού Γεώργιος Μάτσης, παίρνοντας δδηγίες άπο τόν Γόλλο πρόσενο τής Μήλου Μπρέστ, ώργανως μέ σύστημα τήν άντιδραση κατά τού Εεσπωμό. Διασθέντοντας μεγάλα οικονομικά μέσα έμισθωσε άρκετούς «άχρειούς» στή νησι, οι δ. ποιοί διέδιδαν δτι ή Έπανασταση δέν είχε καμιά έλπιδα έπιτυχιας, δτι ό Σουλτάνος, έκτος πού θά περνούσε μέ φωτιά και σιδερο κάθε έπαναστατημένο μέρος, θά άφαιρούσε μετά κάθε προνόμιο, άκόμη και τήν παραμικρή έλευθερια, και τέλος δτι αύτοι δέν θά έπετρεπαν νά γίνη κάτι τέτοιο, μέ τήν άπειλη δτι θά κατέσφαζαν όποιονδήποτε άν-

τίθετο. Αύτοι δμως πού είχαν άποφασίσει δυναμικά τή συμμετοχή τους στήν Εεσπωμό δέν διστάσαν μπροστά σε καμιά άπειλη. Ο Νικ. Χρυσόγελος πού κατάλαβε δτι ό έσωτερικός στή νησι άγωνας θά έπαιρνε διαστάσεις, παραπήθηκε άπο τή σχολαρχία και άνέλαβε τήν άρχηγια τών έπαναστατών, βάζοντας δάσκαλο στή πόδι του τόν Νικ. Σπεράντα.

“Εται άπερισπαστος άπο τά κύρια καθηκοντά του, Βρησκόμενος και άπο τόν Ιωάννη Λειμβαΐο και τόν ηγούμενο Δαμιανό, περιέτρεχαν άλοκληρη τή Σιφνο παροτρύνοντας τούς κατοίκους νά μή φανούν έπιλησμονες τού έλληνικού τους δόματος.

Οι δημογέροντες, μπροστά σ' αυτή τήν κατάστασι, διστάζαν νά άποφασίσουν και μέ ποιο τρόπο νά άπαντήσουν στήν προκήρυξη τών Υδραιών. Στίς 23 Μαΐου έστειλαν μέ τόν Ιωάννη Πρόκο στήν Υδρα άπαντημη έξισταρώντας τά διαδραματιζόμενα στή νησι και τήν, έξι αιτίας αύτών, (Συνέχεια στήν σελίδα 4)

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΟΤΗΤΟΣ ΜΑΣ

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος) φιλονίκητο είναι διτι μέ τὸν θάνατό του νεκρώθηκε κάθε ικμάδα τοῦ Συνδέσμου, πού περιέπεσε Εαφνικό ἀπό τὸ φῶς στὸ σκοτάδι, στὸ οβύσιμο.

β) Ποιός είναι ἐκεῖνος πού μπορεῖ νά ἀρνηθῇ σήμερα διτι ἡ Ἀδελφότης μας βρίσκεται σὲ ἔνα ἔξαιρετικό σημείο δράσεως και διτι ὁποτελεῖ ἔναν ὄγρανισμό ζωντανὸν και κινούμενο (παρὰ τὶς δυσχέρειες πού ἀντιμετώπισε), διτι δηλαδὴ βρίσκεται σὲ πολὺ καλύτερη θέσι ἀπό τὸν Σύνδεσμο; Ἀσφαλῶς κανεῖς.

Συμπέρασμα: "Ἄν ἡ Ἀδελφότης δὲν είναι καρμιά ἀσήμαντη προσωπικότητα. Ἀντίθετα μάλιστα, είναι μιά ἀ-ειδόληγη δύναμι πού διαθέτει παλαύριθμα μέλη, σεβαστὴ ὀκίνητη περιουσία, ἱκανοποιητικὴ ταρεια-κή κατάστασι και δραστηριότητα πολύπλευρη. Δὲν ἐκλιπαρεῖ κανέναν, οὔτε ζητεῖ τὴν ἑνωσι γιατὶ είναι σὲ κίνδυνο ἡ ὑπαρξία της.

Ποιὰ καλύτερη εύκαιρια θὰ τῆς δινόταν;

Παρ' δὲ τοῦτο δὲν ἔκμεταλλεύεται τὴν κατάστασι αὐτὴ ὅλῃ ἀντιθέτως τὴν θεωρεῖ σάν τὴν καλύτερη ὥρα νά γίνῃ ἡ ἑνωσις και διαδηλώνει πρὸς τοῦτο τὴν ἐπιθυμία της πρὸς τὸ ἀδελφὸ Σωματεῖο, ὧστε νά πάψῃ δι παράλογος διαχωρισμός μας και διλοι πού μιὰ οἰκογένεια νά φροντισουμε γιὰ τὸ σπίτι μας, διαφορετικά σὲ λίγο θὰ πέσῃ και θὰ μᾶς πλακώσῃ κάτω ἀπὸ τὰ ἔρειπια του.

Ἡ Ἀδελφότης μας δὲν είναι καρμιά ἀσήμαντη προσωπικότητα. Ἀντίθετα μάλιστα, είναι μιὰ ἀ-ειδόληγη δύναμι πού διαθέτει παλαύριθμα μέλη, σεβαστὴ ὀκίνητη περιουσία, ἱκανοποιητικὴ ταρεια-κή κατάστασι και δραστηριότητα πολύπλευρη. Δὲν ἐκλιπαρεῖ κανέναν, οὔτε ζητεῖ τὴν ἑνωσι γιατὶ είναι σὲ κίνδυνο ἡ ὑπαρξία της.

Δὲν ζητιανεύει, ἀλλὰ ὅπὸ σωστὴ θέσι και τοποθέτησι κάνει τὶς σοθαρές προτάσεις της και περιμένει ἔξελιξεις.

Τὸ ἀπερχόμενο Δ. Σ., στὴ Γενικὴ Συνέλευση πού θὰ καλέσῃ μέσα στὸν ἐρχόμενο Ἰούνιο, θὰ ζητήσῃ ἀπ' αὐτὴν νά ἔξουσιοδοτήσῃ τὸ νέο Δ. Σ. νά προέλθῃ σὲ διλοι πού τὶς ἀναγκαῖες διασπραγματεύσεις μὲ δλα τὰ ἀδελφὰ Σωματεῖα και Ἀδελφότης γιὰ νά δόηγηθοῦμε σύντομα στὸν πολυπόθητη ἔνωση.

"Ἄν, παρὰ τὴν ἐπιθυμία τοῦ παρόντος Δ. Σ. τῆς Ἀδελφότητος (και διπος θετικὰ γνωρίζουμε, δλων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος) δὲν πραγματοποιηθῇ ἡ ἑνωσι, στὴν προσεχῆ Γεν. Συνέλευση τοῦ Σωματείου μας θὰ τεθῇ πρὸς ἔγκρισιν τὸ ἐπόμενο θέμα: νά ἔξουσιοδοτήσῃ τὸ νέο Δ. Σ. νά διοργανώσῃ τὸν Διοικητικὸ τομέα τῆς Ἀδελφότητος διά-

τῆς δημιουργίας Ἐπιτροπῶν ή Τμημάτων πού θὰ ἔχουν σᾶν ἀποστολή, ἀποκλειστικὰ και μόνο,

τὴ φροντίδα γιὰ ὡρισμένα ζητήματα. Δηλαδὴ, δηπος ἔχουμε τύρα τὸ Τμῆμα Νέων, νά δημιουργηθοῦν Τμῆμα Τουριστικῆς Πολιτικῆς, Τμῆμα Συντηρήσεως Μνημείων και Νάων, Τμῆμα Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς, Τμῆμα Πνευματικῶν και Καλλιτεχνικῶν Ἐκδηλώσεων, Τμῆμα Προνοίας και Περιθάλψεως, Τμῆμα Δημοσίων Ἐργων κλπ., πού θὰ τὰ ἐπανδρώσουν μέλη τοῦ Σωματείου, δξω τοῦ Δ. Σ. εύρισκόμενα, ἀλλὰ υπὸ τὴν ήγεσία του, ὧστε νά καταστῇ δυνατή ἡ προσφορὰ ὑπηρεσιῶν ὅπὸ δλους τούς συμπλίτες, νά γίνῃ πραγματικότητα ἡ δραστηριοποίησι τῶν πόντων γιὰ νά πρωθιμηθοῦν ἀποτελεσματικὰ και ἀπὸ ἔνιατα θάσια και θεώρησι τὰ ζητήματα πού μᾶς ἀπαισχολοῦν και νά βροῦν τὴν

θοῦμε, ὅπὸ δλλο δρόμο βέβαια, στὴν ἔνωση, εἵτε τὸ θέλουν εἴτε δὲ τὸ θέλουν ὡρισμένοι.

"Ἐχουμες ὅδικο; Μιλοῦμε παράλογα; "Ἄς μᾶς τὸ ἀποδείξουν, δποιοι μποροῦν, μὲ τὰ ἐπιχειρήματά τους.

ΣΙΜΟΣ Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο θὰ δόηγη-

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

Ο θριαμβος της καταπατησεως του "Αθηναγορας" σε εξωτερικό κάλυμμα Εδαγγελίου της Βρυσιανής.
(Φωτογρ. Σ. Μ. Συμεωνίδη)

ΠΑΛΑΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Η ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΜΠΑΟΥ

Δικαιοδοσίες και δικαιώματα ταῦ έκάστοτε οίκονόμου

« Τὸν ταπεινότης ἡμῶν διὸ τῆς χάριτος τοῦ παναγίου καὶ ζωαρχικοῦ πνεύματος, προχειρίσασα καὶ ἀναμβιθάσας τὸν πανοσιώτατον ἐιερομονάχοις κύριον παρθένιον, τὸν ὥπο σακελλάριον εἰς οίκονόμον τῆς καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας τῆς νήσου σίφουν ὡς θεοσεβῆν καὶ δεῖον τοῦ παρόντος ὁφρικίου. Κριθέν ὑμῖν καὶ τῶν ἐντιμοτάτων μοι κληρικῶν καὶ εὐλαβεστάτων ιερέων, χρησιμοτάτων ὀρχάντων καὶ προστῶν. διθεν γράφουσα ἀποφαίνεται ἡ ἐμὴ ταπεινότης ἵνα ὁ πανοσιότατος δῆγος οίκονόμος ἐν ιερομονάχοις κύριον παρθένιος μπάγος, υἱὸς ἐν Χριστῷ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητός τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, ἔχει ἀπὸ τοῦ νῦν τὴν ταύτην δινομασίαν του ὡς οίκονόμου τῆς περιφήμου νήσου σίφουν. στάσιν τε καὶ πρωτοκαθεδρίαν, διμοῦ μὲ τὰ συνηθισμένα του δικαιώματα.

δηλαδὴ ἀπὸ τὸν πρῶτον γάμον πιστοῦ. διθεν περὶ τούτου ἐγράφηται καὶ τὸ παρὸν ἐντατήριον γράμμα καὶ ἐδόθη εἰς χειρας τῆς αὐτοῦ Πανοσιότητος.

αφλη', νοεμβρίου δ'

† ὁ ταπεινὸς ὄρχιεπίσκοπος

Σίφου Νεόφυτος

† ὁ Σίφου Μελέτιος

(Άρχειον Εύ. Βάσου, έγγραφον Νο. 6)

τοῦ αὐτοῦ ὁφρικίου. τῶν παραμεγίστων ταξιαρχῶν εἰς τὸ βαθὺ, εἰς τὸ δόπον τυχένοντας κατίκι ἐκεῖ καὶ θέλουν νά κάνουν λειτουργία, νά μὴν ἔχῃ ἄλλος δεῖσιν νά λειτουργά τοῦ. τὴν λειτουργίαν παρὰ ἡ πανοσιότητος διά τὰ ἔξεδα τῆς διορθώσεως τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς ὑπεραγίας μου θεοτόκου τῆς κυριανῆς. καὶ ἀπόντος τῆς ἡμῶν ταπεινότητος διὰ τύχη καμίαν κρίσιν νά ἔχῃ τὴν πρωτοκαθεδρίαν ὅμοι μὲ τοὺς εὐλαβεστότους ἐπιτρόπους τῆς ἡμῶν ταπεινότητος. ἔχετω δὲ καὶ τὴν τιμὴν αὐτοῦ παρὰ πάντων, τιμώμενος, εὐλαβούμενος καὶ ἡγαπημένος καὶ πάσης ἀποδοχῆς δεῖος, παρὰ μηδενὸς ἐναντιούμενος ἢ ἀντιλέγοντας εἰς τὰ συνηθισμένα αὐτοῦ δικαιώματα, ἐν βάρει ἀργίας τοῦ ἀλύτου ἀφο-

Η ΣΙΦΝΟΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 21

(Συνέχεια έκ της 1ης σελίδος) καθιστέρηση στήν απόντησή τους. Στό τέλος διεβεβαίων «νὰ τοὺς λογίζουν προθύμους, κατά τὸ χρέος των, εἰς τὰ δυνατάτα των ἔκδουλεύεις, κοινάς δμοίωις καὶ μερικάς. Ἐφ' ὅ και ὀπέστελλον κοινῶς τὸν συμπατριώτην των κύριον Ἰωάννην Πρόκοπον, διὰ τοῦ δησιού ἀνέμενον τὰς ὀδηγίας καὶ τὰς ἐπιταγὰς τῆς φιλογενείας των».

Οι «θράσοι τούς ἀνήγνησαν οτις 27 Μαΐου διτὶ «μὲ δυσαρέσκειαν δάκρυαν παρετήρησαν διτὶ δὲ ἐδυνήθησαν νὰ κάμουν τὴν παραμηράν συνεισφοράν εἰς τὸ γένος ἔξ αἰτίας στασιαστῶν τινῶν συμπατριωτῶν των· καὶ τούς παρήγγειλαν «νὰ διαφυλάξουν εἰς τὸ ἔξτη τὴν εὐταξίαν τῆς πατρίδος των, πρώτων πάντων, νὰ ὑπακούουν εἰς τοὺς ἀρχηγούς των καὶ νὰ είναι πρόθυμοι εἰς πᾶσαν δυνατήν ἐκδούλευσιν πρὸς τὸ Γένος» διότι δατικοὶ θα ἐφέρετο ἀντιστρόφως, διατοικοῖς ήθελε παιδευθῆ αύστηρῶς».

Ἐν τῷ μεταέων ὁ Νίκ. Χρυσόγελος ἀνεψιόρθως καὶ αὐτὸς στήνει· Ὑδρα, εἰδοποιημένος ὃποι τούς εἶσει Φιλοκόύς διτὶ θέλειτον τὸν Δῆμον. Ὑψηλόντης, ὁ δόποις, ἀφού καταποτίσηκε ἐπὶ τῆς ἐπικρατούσης στὰ νησιά καταστάσεως, ἔξαποντειλε σ' αὐτὸν τὸν Δῆμον. Θέμελιον γιὰ νὰ συντρέπει τοὺς Ἔπαναστότας κινάντοις διοικήσεως.

**Ο Ν. Χρυσόγελος διορίστηκε Β' Γραμματεὺς τοῦ Δ. "Ψηφιά-
λόντη καὶ τὸν ἀκόλουθόν τοις σπή-
λαιοῖς οὐδέποτε πεπονόνθως. Πριν
ἀπό τὴν "Υδρα δὲ Ψηφιάλοντας ἐξ-
ἀπέλυσε τὴν ἀκόλουθη ἐγκύκλιον
πρὸς τὰ νησιά καὶ τὴν Σίφνο,
σχετικά μὲν τὴν διφεῖ καὶ τὴν εἰ-
δική ἀποστολή σ' αὐτά τοῦ Δ.
Θέμελιον:**

«Δυνάμει τῆς πληρεσσούσιτης τος τὴν ὄποιαν μοι ἐνεπιστεύθη ὁ Γενικὸς Ἐπίτροπος τῆς ὀρχήστρας τραπέγων τοῦ Ἑλληνικοῦ „Εθνῶν καὶ οἰκουμενῶν“ μα αὐτά δελφος Ἀλέξανδρος „Ψυχλάντης, διορίζων κατὰ τὰς θεμελιώδεις διστάσεις τῆς πρώτης Ἀρχῆς, τὸν εύγενεν στατόν δροντα-

Ισπράβνικον κύριον Δημήτριον Θεμέλιον πληρεξύδιον, διό νά περιέλθη τάς ελευθέρας νήσους του Αίγαλου Πελοπόννου. Πλόον, πόλεμο στις 15 Απριλίου 1822. Αύτό έπιμαρτυρεῖται και από έπιγραφή πού βρέθηκε και άναγνώσει.

Κούλουρην, Αίγανων, Ζιά, Θερμιά, Σέρφον, Σιφνον, Μύκονον, Σύρων, Τήνον, "Ανδρον, Πάτμον Σάμον, Λέρον, Κάλυμνον, 'Αστροπολιά, Κάσον, Σύμην, Νισυρον, και νά συστήση 'Εφοριας, κατά τὰς δοθείσας εἰς αὐτὸν ἐγγράφους προσταγάς, πλὴν τῆς "Υδρας, Σπέτσας και Φαρών. Διορίζονται λοιπόν οι προύχοντες και ἀποξάπαντες οι κάτοικοι ἐκάστης νήσου νά δώσων τὴν ἀπαιτούμενην πίστιν και εὐπέθειαν εἰς τοὺς περὶ συστάσεως ἐφοριῶν λόγους τοῦ εἰρημένου πληρεξουσίου, ώς νά ηην ὁ Ἰ-
τόφον.

«1822 ΤΟ ΝΗΣΙ ΣΤΟ ΠΟ-
ΔΙ». Αύτὴν τὴν ἐποχὴ, και συ-
κεκριμένα τὴν 1 Μαΐου 1822, τὸ
Ἐκτελεστικό μὲ τὴν ὑ' ἀριθμ.
1180 Διάταξη τοῦ "δημόσιας ὀρ-
μοστάς τῶν νήσων τοῦ Αιγαίου
Πελάγους και τῶν Σηπορδῶν·
τὸν Βενιαμίν Λέσβιο, τὸν "Υ-
πουργὸν τῆς Δικαιούσης Κων.
Μεταξῇ, τὸν Νικόλαο Οικονό-
μου και τὸν Βασιλείο Ν. Γκίνη,
στοὺς ὅποιους ἀνέθεσε τὴν διορ-
γάνωση τῶν τοπικῶν διοικήσεων,
τὴν ἐγκαθίδρουσην ἑπάρχων και
ἀντεπάρχων και τὴν συγκέντρω-
ση τῶν εἰσιφορῶν.

διος, διά νά έκτελόνται εύκόλως καὶ ἀταράχως αἱ διαταγαὶ τοῦ ἀρχιστρατήγου, χορηγοῦντες αὐτῷ πάντα τὰ χρεώδη καὶ τὴν ἀνάλογον τοῦ ἀξιώματος τοῦ τιμῆν.

ΤΥΦΡΑ, τῇ 17 Ιουνίου 1821
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ
Πληρεξούσιος
τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου»
(Τ. Σ. 'Ἐπι. Δημοκρατικοῦ κρονοῦ'

Παρ' δολον δημως τὸν μεγάλο
ἀγώνα τῶν ἐποναστῶν καὶ
τὴν μετάθεσην στήξιφο τοῦ Δ.
Θέμελη, ποὺ διωργάνωσε τὴν
τοπικὴν Ἐπαναστατικὴν Ἐφορία, ἡ
Σίφνος δὲν βγῆκε ἐπίσημα στὸν
πόλεμο κατά τὸ 1821. Ἐπρεπε
νά ἀκολουθήσῃ ἡ καταστροφὴ

είχαν δώσει δρόκο στή Φιλική 'Επαρχία, δέν λογάριασαν άπειλές, δέν ποτημάκων από κανένα άντιθετο, άλλο θυσιάζοντας τη Ζωή τους και τη ζωή τών οικείων των, κατέφεραν νά επιτύχουν τού σκοπού τους, τού υπέρτατου σκοπού τής έπανόδου στὸν ἐλληνικό χώρο τῆς ἐλληνικῆς θεοτοκίας.

Ελευσερίδα:
Μετά τήν εισοδό της στὸν πόλεμο ή Σίφνος, προσέφερε, διωκ-

καὶ οἱ ὑπόλοιπες Κυκλάδες, καὶ ἀνθρώπινη καὶ οἰκονομικὴ βοήθεια σημαντικότατη, δῶνας ἐπιμαρτυροῦν σχετικά ἔγγραφα τῆς Μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς. Ἐτοι, μὲ τὴν ἀτόπια Ἑλληνικὴ δύναμη, τὴ δύναμη δηλαδὴ ποὺ δὲν βασιστηκε σὲ Εένες πλάτες, ή Πατρίδος μας ἀνέπνευσε, καὶ ἀναπνέει, 150 τώρα χρόνια, τὸν ζωογόνον δινεμεῖ τῆς Ἐλευθερίας της.

ΣΙΜΟΣ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
"Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ..

ΑΘΗΝΑΙ
ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ
1971

Σιρναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΣΙΦΝΙΩΝ

"Ένα πρόβλημα

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΓΕΝΕΑ ΜΑΣ

Τοῦ κ. ΣΙΜΟΥ ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Η ιδιοσυστασία της συγχρόνου πνευματικής γενεᾶς της Σίφνου, είναι ένα σπουδαίο και μεγάλο θέμα που έπιβάλλεται νά μας όπασχολήσῃ σοβαρά.

Όμιλούμε και παυχόμεθα περὶ τῆς «τνευματικῆς Σίφνου», τοῦ μικροῦ νησιού μας, ποὺ ἀνέδειξεν ἀναμφίβολως κορυφαία ἀναστήματα τῶν Γραμμάτων και τῶν Ἐπαστημῶν.

Πάντοτε ὅμως ἐννοοῦμε και ἀναφερόμεθα εἰς τὸ μακρύτατο ἢ τὸ πρόσφατο παρελθόν. Πάντοτε παρελθόν!

Αλλά, ή ζωή, ή πραγματικότης, είναι τὸ σήμερα και τὸ μέλλον. Εἶναι η κινητικότης, η ἔξελιξις, η προαγωγή, η δημιουργική προαγωγή, ποὺ ἔχει, ποὺ πρέπει νά ἔχῃ συνέπειες, ενεργετικά ἀποτελέσματα, ὅχι μόνον σὲ διάγονα τομεῖς, ἀλλὰ σὲ ἔκτασι, στὸ κοινωνικὸν σύνολον.

Έχουμε λοιπόν ἐνώπιον μας (καὶ αὐτὸς είναι ἀναμφισθήτητο), τὴν ἀποκαρδιωτική εἰκόνα μᾶς τρομερὰ μειομένης πνευματικῆς παρουσιάσεως τῆς νέας γενεᾶς τοῦ νησιού μας, ή ὅποια, πλὴν μᾶς ἐλαχιστοτάτης ἔξαιρεσεως, «οὐτέ φαίνεται, οὐτέ ἀναζέται». Τοῦ σπουδαίου δὲ στὴν περιπτωσι, είναι τὸ γεγονός, ὅτι δὲν μπορεῖ κανεὶς νά διανοηθῇ ὅτι η γενεά αὕτη είναι ἀμόρφωτη ή ὅτι δὲν σπουδάζει. Καὶ μορφωμένη είναι και σπουδάζει πανεπιστημακά.

Τί συμβαίνει λοιπόν;

Κατὰ τὴν ἀποψίν μας, ή είναι δειλή, και φοβᾶται νά παρουσιασθῇ δη-

μοσίᾳ, ή ἔχει προσδεθῆ στὸ ἄκμα τῆς ἀπαραδέκτου ἀπόψεως «τὰ πάντα γιὰ τὸ ἀπομό μας» καὶ ἀσχολεῖται και φροντίζει γιὰ τὴν προσωπική της μόνον προσδο και βελτιώσιν.

Νομίζουμε ὅμως, ὃν πράγματι συμβαίνουν τὰ δύο ἀντέφω, ὅτι ή μόρφωσις, ή πνευματικότης, ὅταν ἀποκτάται, πολὺ δὲ περισσότερον ὅταν εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς δημιουργίας προϋποθέσεων γιὰ τὴν ἀπόκτησίν της, δὲν πρέπει νά περιμενδώνεται, νά περιχαρακώνεται και νά κουριάζῃ σ' ἀνήλιαγα ὑπόγεια, ἀλλὰ νά παρουσιάζεται, νά ἀκούγεται, νά στηρίζεται. Μόνον ἔτοι μπορεῖ νά προαχθῇ, νά ἀναπτυχθῇ και στερεωθῇ σαν «ἄδεα», σαν πνεῦμα, σαν κάπι διαλεκτό.

Αὐτὸς είναι τὸ «πιστεύω» τῆς μηκῆς ἐφημερίδος μας, οἱ ἀρχὲς και οἱ πεποιηθήσεις της.

Ἄπειθίνεται λοιπὸν πρὸς τοὺς νέους ἀνθυάπονος και τοὺς καλεῖ νά ἀναλάβουν τὶς εὐθύνες τους ἀπέναντι τοῦ ίδιου τοῦ ἑαυτοῦ των, ἀπέναντι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, και, ίδιαίτερα, ἀπέναντι τῆς «τνευματικῆς Σίφνου».

Ο στῆλες της είναι εἰς τὴν διάθεσίν των και περιμένει μνησόμονα τὶς συνεργασίας τους, τὸ πνευματικό τους «παρόν».

Η Σίφνος μας, δὲν πρέπει νά μείνη μόνον ἔνα παρελθόν, ἔνα τιμημένο παρελθόν. Είναι και ἔνα σήμερα, πρέπει νά γίνη και ἔνα λαμπρὸ μέλλον.

Έχουμε τὴν δύναμι; Νομίζουμε ναι.

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ

ΑΠΟ ΤΑ ΤΑ ΞΙΔΙΑ ΜΟΥ ΣΤΗ ΣΙΦΝΟ

Τοῦ Σ. Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Στά 52 ήτρωτόμπρα στό «Μασάνθη» γιά τη Σίφνο. Θυμούμαι το σύν νάνι τώρα. Μαντζή και ή λαλά μου ή Σοφία, πολέχει κι' αυτή άπο τὸν πόλεμο νά πάει στὸ νησί. Ήδονάντες ή καμένη μπότη νά μέ πάσιει ή θάλισσα. Μά έγαν έν ητανα τίστα. Έκεινη τὴν ήτανε στά καλά. Ήλιο & κόμα νά άργουσαμε και θάβγαντες και τὸ στομάχι της.

Αριθάραμε λοιπονά στό νησί περισσέμενα μεσάνητα. Σκωτάδι - πάσι ίδιγμα πούκανε τὴν ψυχή σου νά αρίγγεται απ' τὴν άγριοσύνη. Βούνο ψηλό άπο τὴ μά πάντα, βουνό άπο τὴν άλλη και τὸ πατάρι μέστη μέστη πήπλεισσαγά - σιγά μέχρι πούριξε τῆς άγκυρας στὶς Καμάρες. Κάνα - δυό φυτάκια, σάνι, μπαχλοί, ξεχωρίζανε σὲ μιὰ μεριά μποοστά μας, κι' ήλεες μοναχός σου πάς έκαδα θε νάνι τὰ σπήγια.

Σ' έλιν ήμπροσάλανε μέσα στὶς ποτεινιά τῆς θάλασσας, έποδά ξαφνικά, σάνι τὶς άνεραδίες, κάμποτες βάρκες. Φωνές στὶς φωνές οἱ βαρκάρηδες ήμαλούσανε τὸν κόσμο!

- Καμώρε Γιώ, ξανίς καμένε μου τὴν προπέλα μήν τηνε στρατατάρεις;

- Ξανίς έδη τὴ στραβομάρα σάνι κι' άπεις με έμένα.

- Καπετάνιοσοο... Αναψε χαράν σε κάνα φώς παραπάνω νά συρδήσουμε τὴ μύτη μας γάντα ήξέχασα στὸ μαγαντές τὸν μπύχλο.

Χαλούσ' δ ντουνιᾶς άπο τὴ φασαρία. Ή πρωτύτερη ήσυχία κι' δ ἀγονείος τῆς ψυχῆς άπο τὴ γύρω ποτεινιά ήτήναν περίστατο. Μέχρι νά κατεβάσου τὴ λαλά μου στὴ βάρκα είδα κα ητανα. Τράβα ξανά διάνω τὰ τράματα, βαλτίσεις, τούντες, καλαντάκαι.. Κατεβάνοντας μού φυσ' να καλαθάσι απ' τὸ δαυλό μου κι' ήσκασε, σωστὸ μολύβι - πλάτς-μερ' τὸ νερό. Ηγνήκανε δολι μέσα στὴ βάρκα λόιτος, παπά.

- Ούγοντα πάθωμε. Έν προσκέιταις γιέ μου;

Μολόραμε καμιμιά φράν τὸ σκουν και πλάτς - πλύτες, πλάτες - πλύτες τὰ κουπά ξεμακρύναμε απ' τὸ παπόρι.

Ένα γύρω μας ήθωριον τ' αμπλά, κατάμαυρα βουνά πού ήθάριες πώς διατήσουν τὰ κέτω νύ σὲ πλακώσουνε μερ' τὰ νερά. Πρόφτασε Παναγιά μου!

- Καμώρε' έδη σὲ φέρανε, ξεφάνη- ήγουμιαντες μιὰ τῶ γαδάρω, μιὰ τῆς

σε διμονίσσοντας στὸ γιό του ποὺ ήτράβας κοπά. "Ἐν παίντοντε τὰ δαυλά σου γιά κοιμᾶσαι ἀκόμα; Μπά νά σὲ φοινιάρω δάχεστε.

"Ηκουμητήσαμεκαμψά" φράν στὸ μιᾶλο κι ήγυράμι" δέω. Έκειδά τανα: γιά νάνι. Αγκαρές, φιγά, κλάματα, χάδια...

- Καλῶς ήχετε, καλῶς ήχετε. Θαρῷ ξάρονταν ν' άρναντες τὴ λαλά μου ένας γέρος, ψηλός κι' δδύνατος καί, μάτς - μούτς, τὶς σκάει διύ φράν στὸ μανούλα.

- Καλῶς τη Σοφία, καλῶς ήχετε. Ποινά δ' έγγονας;

- Αείτονε, δὲν τόνε θυρεῖς;

- Ήπαρα κι έγδο τὰ φιγά μου, άγκαράστημα μὲ τὸ ματάρια μου κι άτε κινήστιμε.

Πιὸ πάνω, κοντά στὸν ποταμό, ίδινέμεσο στὶς φυλλάδες, ήτρίντοσε διπάριματας και ξαναποτάρηκε σέργαντας διύ γαδουράνια. Ήνέβηκε ήλαλά μου σ' ένα κρόδωμα, πάρταρε πάνω στὴ σέλα τού μασονή κι' ήχασε μάχαρα. Ήκάμαμε τὶς μετάνοιες μας, προσκατήσαμε τὸ κόνισμα, ήρθεξάμε τὶς κεφαλές μας μὲ άγιασμό απ' τὴν πηγή κι ήκινήσαμε πάλι τὸ δόρυ μας.

- Μπά νά πάρω λεμονίζινα. Μαρμένος έλιμα. Σοφία τράβα μπρός και κένταρε τὸ γάδωρο κι' έμεις σ' ίκαλοντάμε. Έσν' έρεις διάπο τὶς κονδρούς μας. Έγδο νάμι έπά μὲ τὸ παΐδι μή γκρεμοβολίσει.

Μπρός λοιπονά ή λαλά μου, πάσιν μεις, ήτρωσύναμε γιά τ' άπάντι. Κάτω μας γκρεμός και στὰ φέντα τοῦ ποταμού. Από τὴ δεκιά πάντα, δόλροθο άπο πάνω μας τὸ βουνό τοῦ "Αη - Νηγά ήποδρόμιον" ένοι - γύρο τούς μυρούδιες του. Θύμοι, σκύνοι, άργιαν... Τὸ γαδουράνια τῆς λαλάς μου ήτηνες ἄκηρ - ἄκηρ στὸ γκρεμόν, λέσ και τόντας έπατηδες. Ό ματάρια μου άνησυχησε.

- Καμώρε Σοφία, ξανά κάνεις; Έν ξανίεις καθόλου; Ήκατεσες έδη στὴ σέλα κι' ήγιαρεψες πάς ιραστες στὸ θρόνο; Μπώσε το νά πάει ποδόμεσα.

- Τὸ ματώθω καμένε Γιώφη μά έγροικα, χαρῶ σε.

- Α νάρθω γιά κοινέδη νά δεις γροικά γιά δέ γροικά;

- Ίντα γέγια ήκαμα μέχρι ν' άνεβινμε στὸ Σταυρό έ μπορώ νά σασεπτώ. Ολη τὴν ώρα δι ματάριας μου ήγιοντας μιὰ τῶ γαδάρω, μιὰ τῆς

λαλᾶς μου.

- Οισσεσ... φωτειά νά σασεκάψει. "Ας μωρὲ γενάτι νά πηάνωνε σιγνητής στὸ γρεμένο; Μωρή Σοφία ξάντης μήπα τὰ σάν κορακούλα στὸν ποταμό, γάντα διώ μπορώ νά κατεβαίνω νά σὲ μαντζώνων.

λάδι.

- "Ελα Παναγιά μου, ήραμε τὸ σταυρὸ της ή λαλά μου μπροστά στὸ κόνισμά της. Σ' ειχαριτώ ποὺ μὲ ξανάφερες στὴ Σάρφο μου.

'Ανεβήκαμε μετά κάποια σκαλάκια και... πάλι άγκαριές και φιγά.

- Καλῶς τους, καλῶς τους, κα-ίδης ήχετε. Ούγον χαρῶ σε γιέ μου, έστιν ήγινηρες άλαξερος άντρας. "Ιντα κάνωντες ή μαμά, δι ματαπάς, καλά τ' ναι;

- Ήμπακαμε στὸ σάλα. 'Απ' τὴ μέση τοῦ ταβανού κρεμασμένη σ' ένα δοκάρι, ήραγε, μ' ζητά τὰ φωτά της άναμενά μιὰ πολλά λόμπα τοῦ λαδιού, ποὺ φώτινται, ένα - γύρω τὶς κανατέδες, τι κάνειρα, τὸ ρολό τοῦ τοίχου (άρε καιούσιον κι αὐτό), τὶς κεντητές κουρτίνες, μιὰ κοντητή ψωνίη πολυθρόνα, διώ μεγάλους μὲ χρυσή κορνίτες καθέρετες, διώ καλοβαλμένα μ' άπλοτρα και γούστα.

- Ήκαλοσωριστήκαμε ξανδ μὲ φαντα-φυλλάκια καμομένο απ' τὰ χέρια τους.

- "Ωχον και νάνι απ' τ' άλλο, είπε δι ματάριας μου ποιητήρικε κε ούτδης πάνω στὴν ώρα.

- Ποιδ άλλο θείε, τὸν φότηρα.

- Είναι διώ λοιπῶ, γιέ μου, μαζί. Τὸ καϊδό, ποὺ έν παθαίνεις πάντα και τὸ διλ λο πού τοχουμε γιά τὴ στενοχώρα της κοινῆς. Μιὰ κονταγάνα μέ φας, δηλη τὴ νύχτα θὰ ξημερωθῆστη μάτρα. Σὲ πάλι σούντηστη.

- "Ιντα λές καμένε Γιώφη, πε-τάχηκες ή μά θεια. "Ιντα μ' ξαναπε τὰ νά δώσω στὸ παΐδι τὸ φέρμακα

- "Ηέχασες τὸ φαίνεται.

- Καμώρε πού;

- "Εν τόδωσες τὶς διλλος στὸ Μαργά και πραμες τοι τού καμένου κοινής και πανά φωτηγά;

- Κα' έν είσαι καλά. Έχεινο τό φέρμακο, γιάντα είχε νάργητα μερόνυχτα και ησηταγά πορτερά. Μωρή Μαργά μιὰ κονταγά φτανει, είπα της, έκεινη ξανίς νά φέρει τὸ βάντζο άλαξερο. "Ηέλει τα πηνατέ τα.

- Είπαμε κάμποτα σάκόμα κι ήπεσαμε ξεφοι διάπο τὴν κούραση νά, την.

- Τὸ ποιδ τὰ επίλοιπα. "Αμετε νά κοντζουνένετε κομμάτη κι έχουμε έπα τοινε διά πάσι θέμε. (Σινεχίζεται)

Παλαιά έγγραφα

ΔΥΟ ΝΟΤΑΡΙΑΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

Τὰ δημοσίευμένα πιὸ κάτω δύο τίνον, ἀπόδως διαλαμβάνει τὸ προκαταριακά τοῦ ποτὲ πέτρου πούργου καὶ ἵστερον τὸ τεσταμέντο τῆς αὐτοῦ ἐγγόνις ζωφερίας (;) μοναχῆς εἰς τοῦτο στέργουν καὶ οἱ ἄνωθεν ἀγορασταῖ, διὰ τε γιαννάκης λαγγώσης καὶ (ἢ) αὐτοῦ συμβίᾳ, διὰ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἔξης νὰ κάνουν την αὐτὴν ἑορτὴν (4) καὶ νὰ τὴν ἐψημερεύῃ, διοτοις εὐρίσκεται νοικούσης εἰς τὸν ἄγιον Κωνσταντίνον καὶ νὰ τρέχῃ κατὰ διαδοχήν, διοτοῦ εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ πρᾶμα νὰ κάνουν καὶ τὴν ἑορτὴν ὅθεν εἰς ἔνδειξην τοῦ κάθε καιροῦ ἔγινεν τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς ζεῖρας τοῦ ἄγιου σακελλαρίου μάτιον, σας νοικούσης τοῦ ἄγιου κωνσταντίνου (5), ὑπηρεγγραμμένον ὑπὸ ἀξιωματικούς μάρτυρας εἰς ἀσφάλειαν.

Τὰ διηγματικά τῆς συλλογῆς ταύτης, πολύτιμα εἰς τὸ περιχώμενόν των, ἀναφέρονται κριώσις εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἅγιου Κωνσταντίνου 'Αρτεμόνος, ιδιοκτησίας ἀλλοτε τῶν Μπάνων. Οἱ κάτοχοι τῶν ἐγγράφων, εἶχε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μᾶς τὰ θέση ὑπ' ὅψιν πρὸς μετέτηρι, χάριν προαγωγῆς τῶν ιωτικῶν, περὶ Σίφνου, ἔρευνῶν μας.

Πρὸς τὸν κ. Ε. Βύνον, θεωροῦμεν βαθυτάτην ἀνάγκην νὰ ἐπιφέρουμεν, ἀπὸ τῆς θέος ταύτης τὰς θερμάς εὐχαριστίας μας

ΣΙΜΟΣ ΣΤΝΕΩΝΙΔΗΣ

Τὰ κείμενα ἐκ τῶν πρωτοτύπων:
Α) «1778 Ιουνίου 2^ο εἰς τὴν Σίφνον.

Κατὰ τὸ γράμμα καμωμένον εἰς τὰς Ιανουαρίου 7, διοτοῦ ἔκαμεν δικούλος φίλικον καὶ ἡ γυνη του Αἰκατερίνα εἰς τὸ διπόνιο παραδίδον τὸ σπῆτη διοτοῦ ἔχουν εἰς τὸν ἀρτεμῶνα καθὼς εὐρίσκεται μὲν μάνδραν καὶ φοῦρνο, προνιόλον τῆς αὐτῆς αἰκατερίνης, εἰς τὸν ἄγιον κωνσταντίνον (1) διὰ νὰ γίνεται ἡ ἑορτὴ τοῦ ἄγιου πνεύματος: εἰς τοῦτο δικόνος ἀναγνώστης ναδάλες δικόνος οἰκούμενης τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἄγιου κωνσταντίνου, δίδει καὶ παραδίδει τὸ ἄνωθεν σπῆτη, καθὼς εἶναι, τοῦ παύλου βερνίκου (2), νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τόχη, διὰ τὸ (διπόνιο σπῆτη) νὰ εἶναι κρατημένα πάντα νὰ κάνῃ τὴν ἑορτὴν τοῦ ἄγιου πνεύματος εἰς τὴν ἄνωθεν ἐκκλησίαν τοῦ ἄγιου κωνσταντίνου καὶ νὰ τρέχῃ πάντα κατὰ διαδοχὴν εἰς διπόνιο περιέλθῃ (;) τὸ σπῆτη νὰ κάνῃ καὶ τὴν ἑορτὴν καὶ διὰ νὰ κάνωθεν παῦλος ἥθελες μετανοήσει νὰ πλερώνῃ..., γρώσα δέκα καὶ διεπότε παύλιν τινὲς ἀπὸ τοῦ διαδόχου τους δὲν ἥθελε κάνει τὴν ἄνωθεν ἑορτὴν, οἱ νοικουχαριοί τῆς ἐκκλησίας νὰ πέργουν τὸ σπῆτη διπόνιο καὶ οὐτως ἐγράφθη τὸ παρὸν καὶ βάνουν καὶ μάρτυρας.

—ξανῆς γοζαδίνος μαρτυρῶ τὰ δικάθεν

—Ιωάννης μιθονίδος μαρτυρῶ τὰ δικάθεν

διάκονος διμαρτής καντζιλέσης τῆς σίφνου ἐγράψα.

Β) «1764 ἀριθμὸς 3 σίφνος.

Τὴν σήμερον φαίνονται σωματικοὶ ἔμπροσθεν εἰς ἐμένα τὸν γραφέα καὶ εἰς τοὺς κάτωθεν ὑπογεγραμμένους μάρτυρας, δικόνος Ιωάννης Λαγγούσης διού καὶ ἡ συμβίᾳ του φλουρέζα, οἱ διπόνιοι ἔστοντας καὶ νὰ ἀγοράσσουν ἀπὸ τὸ μοναστήρι τῆς φυτεᾶς ἔνα χωράφι, εἶχαν χρέος καὶ ἔκαν(αν) μέσαν ἑορτὴν στὶς 14 τοῦ σεπτεμβρίου, τὴν ἤπειρον τοῦ τιμοῦ σταυροῦ στὸν δγιον γεώργιον στὶς ἐφριές (;) καὶ ἐξαρχῆς τὴν ἐψημερεύεν δικά καιρὸν ἐφημέριος τοῦ ἄγιου κωνσταν-

τοῦ ποτὲ πέτρου πούργου καὶ ἵστερον τὸ τεσταμέντο τῆς αὐτοῦ ἐγγόνις ζωφερίας (;) μοναχῆς εἰς τοῦτο στέργουν καὶ οἱ ἄνωθεν ἀγορασταῖ, διὰ τε γιαννάκης λαγγώσης καὶ (ἢ) αὐτοῦ συμβίᾳ, διὰ ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸ ἔξης νὰ κάνουν την αὐτὴν ἑορτὴν (4) καὶ νὰ τὴν ἐψημερεύῃ, διοτοις εὐρίσκεται νοικούσης εἰς τὸν ἄγιον Κωνσταντίνον καὶ νὰ τρέχῃ κατὰ διαδοχήν, διοτοῦ εὐρίσκεται τὸ αὐτὸ πρᾶμα νὰ κάνουν καὶ τὴν ἑορτὴν ὅθεν εἰς ἔνδειξην τοῦ κάθε καιροῦ ἔγινεν τὸ παρὸν καὶ ἐδόθη εἰς ζεῖρας τοῦ ἄγιου σακελλαρίου μάτιον, σας νοικούσης τοῦ ἄγιου κωνσταντίνου (5), ὑπηρεγγραμμένον ὑπὸ ἀξιωματικούς μάρτυρας εἰς ἀσφάλειαν.

—Λεονάρδος διπάστης μάρτυρις

—Κωνσταντίνος μάρτυρις

ΣΤΝΤΟΜΕΣ ΕΠΙΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

● Νοταριακά, λέγονται τὰ συμβολαιογραφικά ἐγγραφα τῆς ἐποχῆς τῆς Φραγκοκρατίας. Επὶ Τουρκοκρατίας, οἱ «νοτάριοι» (οἱ συμβολαιογράφοι), ὑνομάστηκαν «καντζηλέρηδες» ή «καντσελλάριοι» καὶ τὰ συμβόλια «καντζηλλαρικά».

(1) Ο Νικολὸς καὶ ἡ Αἰκατερίνα Φιλικοῦ, δωρίζουν τὸ σπῆτη τους εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἅγιου Κωνσταντίνου, 'Αρτεμῶνος, μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τελῆται ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος.

(2) Ο ιδιοκτήτης τῆς ἐκκλησίας ενώρι ἀναγνώστης ναδάλες, παραχωρεῖ εἰς τὸν ἔνορίτην του Παύλον Βερνίκον τὸ σπῆτη διὰ νὰ κατοικῇ, ὑπὸ τὸν δρον τελέσεως ὅτ' αὐτοῦ καὶ τὸν διαδόχον του τῆς λειτουργίας, αἰς τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Εἰς περίττων ἀναχωρήσεώς του ὁπό τὸ σπῆτη ὑποχρεούται εἰς πρόστιμον 10 γροσίων ἔαν δὲ οἱ ἀστόγονοι του δὲν εξετέλουν ποτὲ τὴν ὑποχρέωσην τους διὰ τὴν λειτουργίαν, εἴοι νοικουχαριοί τῆς ἐκκλησίας ἔχουν τὸ δικαίωμα ἐξώσεως των ἀντὸ τὸ σπῆτη.

(3) «Ο διάκονος διμαρτής», διετέλεσε καντζηλλέρης Σίφνου ἀπὸ 1657 —1678.

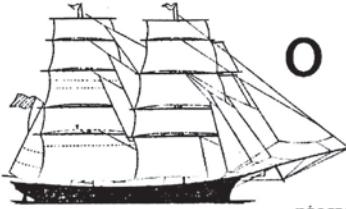
(4) Καὶ τὸ ἐγγραφον τοῦτο, ἀναφέται, ὡς καὶ τὸ προηγούμενον, εἰς τὰ δικαώματα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἅγιου Κωνσταντίνου, ἐξ ἀφορμῆς ἀγορᾶς ὀμινήτου.

(5) «Νοικούσης» τῆς ἐκκλησίας κατ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴν (1764) εἶναι δι «σακελλάριος μάτιος». Εἳς ἀλλού ἐγγράφου, τοῦ 1788, πληροφορούμενα, δι νοικούσης ἡσαν «δ ἄγιος οἰκουνόμος μάτιος καὶ δ σιδρ γιαννάκης καμπάνης».

(6) Ο λειροινήμαν Ζαμπέλης διευθύσκεται καντζηλλέρης Σίφνου μόνον κατ' αὐτὸ τὸ έτος (1764), ἐκ τῶν ὑπ' ὅψιν μας στοιχείων.

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μηρίκι

Ο καπετάν Δημήτρης Κώστας του Ιοαννού είναι ένας άγνωστος, μέχρι σήμερα, αγωνιστής του 1821 από τη Σίφνο.

Στα μπρώα αγωνιστών που προύνται στην Εθνική Βιβλιοθήκη αναφέρεται με τα στοιχεία •MN.944 ΚΩΣΤΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ, υπαξιωματικός ππδαλιούχος* και τίποτε άλλο, εκτός από την καταγωγή του από τη Σίφνο.

Είχα όμως τη μεγάλη τύχη να ανακαλύψω στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (Σεύλωνή Γεωργίου Λαδά, Κ.47, τμ. Δ, φ. 74) μία αναφορά του ίδιου του καπετάν Δημήτρη, της 17ης Μαΐου 1863, «προς την Σεβαστήν» Βαν των Ελλήνων εν Αθήναις Συνέλευσιν» ύστερα δηλαδή από την έκπτωση του Όδωνα, με την οποία γνωστές να επανεξετασθεί σε περίπτωση του ώστε «ν' άμοιφων αι ύπερ πατριδος έκδουλεύσεις του», έστω τότε πού πάντα πλέον γέρος και οι ανάγκες της «πολυμελούς οικογένειάς» του μεγάλες.

Το επώνυμο «Κώστας» δεν είναι τόσο γνωστό μεταξύ των σιφνείων επωνύμων. Εν τούτοις, στις ιστορικές πηγές ανα-

φέρεται από το 1680, όταν υπογράφει, στις 25 Ιανουαρίου, τη διαδηκτή της «κερά Μακαρίας Νικολάου Γεωργίου Γερόνυμου» και ο «Γεώργιος Κώστας μάρτυρας».1

Η έναρξη της Επαναστάσεως βρίσκεται τον καπετάν Δημήτρη ιδιοκτήτη πλοίου, ενός «βρικίου» κατά τα γραφόμενά του, (το 1825 είχε άλλο οικάφος, ένα «τσερνίκι» αρκετά μεγάλου, με το οποίο άρχισε να προσφέρει τις υπηρεσίες του στην επαναστατημένο Γένος).

Έτοι, όπως γράφει ο ίδιος «κατά Απριλίου του 1821 έτους μετέφερον μετά τού πλοίου μου βρικίου, τόν Ν. Χρυσόγελον μετά 150 πολεμιστών απόβιθασ αύτούς άμισθι εις Ύδραν». Η πληροφορία είναι πράγματι βαρυσύμαντη! Πρώτα-πρώτα γιατί φανερεῖ την άμεση προώθησην 150 Σιφνίων πολεμιστών στις περιοχές του πολέμου. Έπειτα γιατί βεβαιώνει την αρχηγική ιδιότητα του Χρυσόγελου στα επαναστατικά πράγματα της Σιφνού, ασφαλώς πολύ πριν αρχίσει ο Αγώνας, γεγονός που δηλώνει την άμεση σχέση του, μολονότι αναπόδεικτη μέχρι σήμερα, με τη Φιλική Εταιρεία.

Και συνεχίζει ο καπετάν Δημήτρης:

*Οτε ο Ά. Μεταξᾶς μετά τοῦ

Μάνδου και Βενιαμίν Λεσβίου συναδροίσαντες τούς φόρους τών νησιών έπλεον πρός έπανοδον, διωχδέντες και κινδυνεύοντας νά γίνωσι λεια πειρατών, κατέφυγον εις Σιφνον, ότε παραλαβών αύτούς μετά τού πλοίου μου, μετέφερον αύτούς άμισθι εις Ύδραν. Μετέφερον εις Πιάδα από την Κούλουρην τόν Δ. Υψηλάντην μετά 400 στρατιώτων, λειψάνων της μάχης τού Πέτα άμισθι, διαδέψας συγχρόνως αύτούς άνευ άποσημάσεως καθόδουν οι έν Ναυπλιώ φείπον ότι άνευ τού Δ. Υψηλάντου δέν παρεδίδοντο. Μετά τόν έρημωσιν της Χίου διά τού αύτού πλοίου μου άπειθισα 180 αιχμαλώτους φυγάδας εις Άμοργόν. Νάξον και Πάρον, παραλαβών αύτούς έκ τη Χίου. Πωλήσας κατά τό τρίτον έτος της Επαναστάσεως τό ρηδὲν πλοίον μου, ύπηρεπτον ως στρατιωτικό ναυτικός 3 1/2 χρόνους έν τοις πλοιοίς τών έκ Σπετσών καπετάν Θεοφόρου Όρλωφ, τού Άργυριου Στεμνιτσώπη και Δημητρίου Λεωνίδη, παρευρεθεὶς εἰς δόλας τάς υπ' αύτών κατά τό ρηδὲν διάστημα ένεργηθείας έκοπτεις.

Στη συνέχεια, το 1828, ο καπετάν Δημήτρης, με δεύτερο πλοίο του πρόσφερε τις υπηρεσίες του στην Κρήτη, όπου πο-

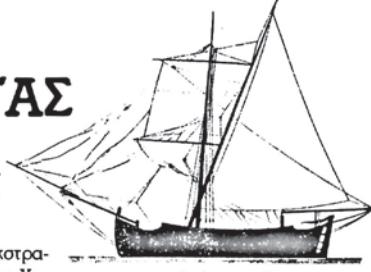
λειμούσε με δικό του εκστρατευτικό σώμα ο Ηπειρώτης Χατζημιχάλης Νταλιάνης, που έπεσε πρωίσα στις 18 Μαΐου στην περιοχή Σφακίων.2 Γράφει:

•Κατά τόν άφανισμόν του Χατζη Μιχάλη, τυχών εις Γραμπούσαν μετά έτέρου πλοίου μου, τερνηκιού, ότε έκινδυνευε τό Φραγκοκάστελλον, λαβών τά άπο της Σφακιά σταλέντα έγγραφο παρά τού Άξελού, φρουράρχου και Χρυσικούπουλου και άπελθον διά νυκτός, μετέφερον αύτά πρός τόν Γάλλον πρόξενον έν Μήλω Βρέστ ούτε έπταλπον 5 Γαλλικά πλοία και έκωσαν 800 άνδρας κινδυνεύοντας νά καταφαγώσι.

Αυτές πάντα «έν συνόψει, αι πρός την ένδοξον ήμών έπανάστασιν υπτρεσίαι» του, σημειώνει ο Σιφνίος καπετάνιος, και δεν θα κατέφευγε στην Εθνοσυνέλευσην, ύστερα από τόσα χρόνια, για να γνησίσει «παρ' αύτής δερπειαν τού μέχρι νύν προγενομένου μοι άδικηματος», αν δεν εγνώριζε τα «ύπερ τών άναξιοπαθούντων άγωνιστών έκδηλωθεντά πατριωτικά αισθημάτα της».

Και κατέληπε:

•Εις τήν Δικαιοσύνην και τά πατριωτικά αιοθήματα τής Έθνοσυνέλευσεως έπαναπαύμενος, άπεκδέχομαι τήν περί τών δικαιών μου άπόφασιν αύ-

10 Τσερνίκι (παραλλαγή)

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΣΙΦΝΟΥ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

τής, πής θέλει ούτω θέσει τέρμα εις πολλάς Εθνικά άλλων Εθνοσυνελέυσεων έπαγγελίας, αίτινες όμως ούδεποτε έφηρμόδημον μείνασσι πάντοτε γράμμα κενόν πολλάκις δέ γενόμεναι άφεπτρα εις άνταμοιθήν, άντι άγνωστών, τών κολάκων και τών σφαγέων τών Εθνικών έλευθεριών και τής έθνικης εύδαιμονιας.*

Στη σύντομη αυτή αναφορά του πρώικου Σιφνιού καπετάν Δημήτρη Κώστα, η επιλογή μερικών μόνο αιξιόλογων προσφορών του, και όχι ο απαριθμητού σφείας κατορθωμάτων, που ασφαλώς διά έφερε σε πέρας κατά την επί 3 1/2 χρόνια υπηρεσία του σε άλλα πλοία, φανερώνει βεβαία ουδαρότητα και ουεντότητα που είναι ιδιαίτερα γνωρίσματα των πραγματικών αγωνιστών. Η καταγραφή του σήμερα στο πάνθεον των Σιφνιών Ηρώων αποτελεί ελάχιστη προσφορά τιμής στο δοξασμένο πρόγονό μας.

ΣΙΜΟΣ Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Βιβλιογραφία:

1. Σ. Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ. «Μοναστήρια της Σιφνού», Αθήνα 1984, σελ. 70, έγγραφο 2.
2. ΘΕΟΧΑΡΗ ΔΕΤΟΡΑΚΗ, «Ιστορία της Κρήτης», Αθήνα 1986, σελ. 345.

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

Σιφναϊκά Νέα

ΜΑΡΤΙΟΣ
1990

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΣΙΦΝΙΟΙ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ '21

Tου κ. ΣΙΜΟΥ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Ο αριθμός των Σιφνίων που επήραν μέρος στη μεγάλη Εθνεγερσία παραμένει ανεξακρίβωτος. Κάποια εν τούτοις στοιχεία οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ξεπερνούν τους 150 άνδρες¹. Η ιστορική έρευνα, που συνέχιζεται πάντοτε, φέρνει διαρκώς στο φως και νέα ονόματα ηρωικών συμπολιτών μας που ετίμησαν με τις θυσίες και τη δράση τους τη Σίφνο.

Μετά τον καπετάν Δημήτρη Κώστα², θα παρουσιάσουμε τρεις ακόμη αγωνιστές, έναν της θάλασσας, τον ναύτη Κων. Μυτιληναίο, και δύο στεριανούς, τα αδέλφια Ιωάννη και Απόστολο Πέτρου. Χωρίς πολλά λόγια, αλλά με τα κείμενα εγγράφων που βρίσκονται στην Εθνική Βιβλιοθήκη:

A'

«Προς την επί του Αγώνος Επιτροπήν.

Απ' αρχής μέχρι τέλους του ιερού υπέρ της ανεξαρτησίας αγώνος, ήτοι από του 1821 μέχρι 1827 υπηρέτησα εις τον Εθνικόν Στόλον μετά των πλοίων του καπετάν Γεωργίου Κολαντρούτσου μεθ' ου υπηρέτησα επί 5 έτη κατά το πιστοποιητικόν του και μετά του Ηλία Μωρέσακα και Αναγνώστη Αναργύρου παρευρεθείς εις όλας τας υπ' αυτών ενεργηθείσας εκστρατείας χωρίς ουδέποτε να λάβω την ελαχίστην αμοιβήν.

Αλλ' ήδη περιστάς εις ανικανότητα και ων οικογενειάρχης αναγκάζομαι να καταφύγω εις την υπέρ των αγωνιστών εθνικήν μέριμναν της Σ(εβαστής) Επιτροπής πεπειθώς ότι θέλει επιβλέψει και περιθάλψει

την ανικανότητά του υπέρ της πατρίδος καλώς αγωνισαμένου.

Σίφνω 25 Μαρτίου 1865
Κ. Μυτιληναίος.»

B'

«Πιστοποιώ ο υποφαινόμενος εν βάρει συνειδήσεως ότι ο κύριος Κωνσταντίνος Μυτιληναίος, Σιφνιός ναυτικός, χρηματίσας ως ναύτης εις το πλοίον μου υπηρετώντων εν καιρώ του Ιερού Αγώνος της ανεξαρτησίας μας εις διάστημα πέντε ολοκλήρων ετών κατά συνέχειαν, ήτοι από το 1822 μέχρι τέλους του 1826, υπηρέτησε καθ' όλην την έκτασιν με πατριωτισμόν και την απαιτουμένην γενναιότητα και αξιότητα: επί λόγω δε των προς την πατρίδα ανωτέρων εκδουλεύσεων του δίδωμι το παρόν κατ' αίτησίν του ίνα τα χρησιμεύση όπου ανήκει.

Εν Σύρω 11 Μαρτίου 1846
Ο υποναύαρχος
Γ. Ανδρούτζος

Κυρούται το γνήσιον της άνω υπογραφής του υποναύαρχου Γ. Κολανδρούτζου.

Εν Σύρω την 15 Μαρτίου 1846
(Τ.Σ.) Ο Δήμαρχος
Ερμουπόλεως.»

G'

«Προς τον κύριον Πρόεδρον της Επιτροπής του Αγώνος.

Ο υποφαινόμενος αρχαίος αγωνιστής, ως εμφανούσι τα υποβληθέντα εις την οποίαν επαξίως διευθύνετε Επιτροπήν έγγραφα, πληροφορούμαι εξωδίκως ότι ετάχθην εις την τάξιν των υπαξιωματικών. Επειδήν αι υπηρεσίαι ας προσήνεγκα εις τον ιερόν αγώνα με παρέχουσι το δικαίωμα του να ζητήσω διόρθωσιν του

αδικήματος τούτου, παρακαλώ υμάς κύριε Πρόεδρε ίνα εν τη ευθυδικία σας ενεργήσετε όπως ταχθώ εις ανωτέραν τάξιν, τούλαχιστον ως αξιωματικός και ούτω πράττοντες θέλετε δικαιώσει αρχαίον αγωνιστήν Θυσιάσαντος (sic) τα πάντα υπέρ της ελευθερίας του Έθνους.

Πεπειθώς εις την δικαίαν ταύτην αίτησίν μου.

υποσημειούμαι ευσεβάστικός

Αθήναι 23 Ian. 1871
Απόστολος Πέτρου.»

D'

«Πιστοποιητικόν
Εκδουλεύσεων

Οι υποφαινόμενοι πιστοποιούμενεν επί λόγω τιμής και επί τη παρά του Νόμου οριζόμενη ποινή, ότι ο επιφέρων την παρούσαν Ιωάννης Πέτρου εκ Σίφνου, υπηρέτησεν εις το πρώην τακτικόν Σώμα, εις το Ζον Πεζικόν τάγμα της Γραμμής από την 10ην Αυγούστου 1827 έως την 24 Ιδίου 1830 παρευρεθείς εις τας εκστρατείας και μάχας της Ναυπάκτου και Χίου, δείξας κατά το διάστημα τούτο ανδρείαν, ζήλον και προθυμίαν.

Όθεν κατ' αίτησίν του δίδοται το παρόν δια να του χρησιμεύσει όθεν ανήκει.

Αθήναι 1 Μαΐου 1847
υπογραφή (συντ/ρχης)
υπογραφή (λοχαγός).»

Βιβλιογραφία:

(1) Σ. Μ. Συμεωνίδη, *Ο καπετάν Δημήτρης Κώστας*, στα «Σιφν. Νέα», φ. 3, Μαρτίου 1989.

(2) Σ. Μ. Συμεωνίδη, αυτόθι και, του ιδίου, *Ιστορία της Σίφνου*, Αθήναι 1990, σελίδες 260-271.

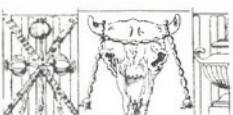

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ
1990

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Οι Πρόσφυγες Κρήτες της Σίφνου υπέρ του Νικολάου Χρυσόγελου

Tou k. Σύμου M. Συμεωνίδη

Τα πολεμικά γεγονότα που ακολούθησαν μετά την έναρξη της Επαναστάσεως του 1821 ανάγκασαν πολλούς Κρήτες να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους και να καταφύγουν στα διάφορα νησιά των Κυκλαδών ως πρόσφυγες. Πολλοί απ' αυτούς επήγαν και στη Σίφνο, όπου προσπάθησαν να εγκατασταθούν και να συνεχίσουν τη ζωή τους με μεγάλες δυσκολίες, αφού οι οικονομικές δυνατότητες του τόπου ήταν περιορισμένες.

Όταν ο Κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας επήρε μέτρα για την αποκατάσταση των προσφύγων Κρητών σε περιοχές της Πελοποννήσου, όπου υπήρχαν εκτάσεις κατάλληλες για καλλιέργειες και βελτίωση της ζωής των δυστυχισμένων εκείνων ανθρώπων, πολλοί απ' αυτούς έφυγαν από τις Κυκλαδες και τη Σίφνο και εγκαταστάθηκαν εκεί. Αρκετές ώμως οικογένειες, που φαίνεται πως είχαν τακτοποιηθεί κατά κάποιο τρόπο στο νησί, δεν θέλησαν να μετακινηθούν και πάλι και παρέμειναν σ' αυτό. Σ' αυτούς οι Σίφνιοι πρόσφεραν κάθε δυνατή βοήθεια, ο δε Νικόλαος Χρυσόγελος, ως δήμαρχος του τόπου, τους συμπαραστάθηκε επιλύοντας πολλά προβλήματά τους.

Όταν λοιπόν μετά την Επανάσταση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 και την πολιτειακή αλλαγή που επέφερε αυτή «εκίνησαν δύο - τρία άτομα να διαβάλωσιν» αυτόν σε κυβερνητικούς παράγοντες, οι πρόσφυγες Κρήτες της Σίφνου προσπίσθηκαν τον Χρυσόγελο και έσπευσαν να γράψουν υπέρ αυτού στον συμπατριώτη τους «τον ένδοξον αρχηγόν της Εθνικής Παλιγγενεσίας τον κύριον Καλλέργην». Ο Δημήτριος Καλλέργης, ως διοικητής της ίλις ιππικού, έιχε συντελέσει αποφασιστικά στην επιτυχία της Επαναστάσεως της 3ης Σεπτεμβρίου, μετά την οποία διέ-

θετε μεγάλη πολιτική δύναμη. Την πολύ ενδιαφέρουσα επιστολή τους παρέδωσε στον Καλλέργη ο Ν. Χρυσόγελος αυτοπροσώπως. Το κείμενο της επιστολής (που βρίσκεται στο Αρχείο Καλλέργη του Μπενακείου Μουσείου), έχει ως εξής:

«Γενναιότατε και σεβαστέ μας Συμπατριώτα

Οι παροικούντες εις την Σίφνον Κρήτες, συγχαίροντες με όλους τους ομογενείς δια τα εθνοσωτήρια συμβάντα της ενδόξου ημέρας της 3ης Σεπτεμβρίου, συναγαλλόμεθα ἐπὶ μάλλον με τους συμπατριώτας μας τους παροικούντας εις την Ελλάδα πολυπαθεῖς Κρήτας, διότι ευτυχήσαμεν να έχωμεν συμπατριώτην τον ένδοξον αρχηγόν της Εθνικής Παλιγγενεσίας, τον Κύριον Καλλέργην.

Η ελπίς ευτυχεστέρου δι' ημάς μέλλοντος, δια της υμετέρας προστασίας, μας ευφράίνει ἐπὶ μάλλον και σπεύδομεν και ημείς μετά των άλλων συμπατριώτων μας να στείλωμεν εις την πρωτεύουσαν τους νομίμους εκλογείς μας δια να εκλέξωσι μετά των άλλων τους πληρεζουσίους των Κρητών, οι οποίοι θέλουν μας αντιπροσωπεύσει εις την συγκροτηθεισομένην Εθνικήν Συνέλευσιν από την οποίαν περιμένομεν τελευταίον την πραγματοποίησιν των απαραγράπτων δικαίων μας.

Σας εγχειρίζεται η παρούσα δια του κ. Ν. Χρυσόγελου, προς τον οποίον οφείλομε ευγνωμοσύνην μεγάλην διότι μας ἐδωκε πολλά δείγματα της αγάπης του απ' αρχής και πάντοτε και ότε ήταν Δήμαρχος πενταετίαν , ολόκληρον, συντρέχων ημάς εις όλας τας περιστάσεις.

Μολονότι είναι γνωστός εις υμάς ο αξιότιμος ούτος άνθρωπος, χάριν της προς αυτόν ευγνωμοσύνης νομίζομε χρέος μας να τον συστήσωμεν και εκ μέρους μας εις την εύνοιάν σας, καθ' ον καιρόν ο φθόνος και η ιδιοτέλεια εκίνησαν δύο ή τρία άτομα να διαβάλωσιν άνθρωπον, όστις δια την ικανότητα και τας αρετάς του χαίρει αδιαφιλονίκητον την κοινήν αγάπην και σέβας των συνδημοτών του.

Δεχθήτε κύριε τα σεβάσματα, την ευγνωμοσύνην και αφοσίωσιν των υποκειμένων συμπατριωτών σας.

Εν Σίφνω την (χωρίς ημερομ.) 1843

—Χατζής Στρατής Βουρδουμβάκης

—Χατζή Σήφης Ρουλαδάκης

—Ιωάννης Ζαχαρούδάκης

—Σήφης Τουρμάκης

—Σήφης Γλεζάκης

—Γ. Τζανουδάκης

—Ζώρζης Δασκαλάκης

—Γε(ώργιος) Παπαδοσταυριανός»

Ο φθόνος λοιπόν και η ιδιοτέλεια οδήγησαν δύο - τρία άτομα να συκοφαντήσουν τον Χρυσόγελο στους ανθρώπους της νέας πολιτικής καταστάσεως πραγμάτων με αποτέλεσμα να του δημιουργήσουν σοβαρά προβλήματα, τα οποία τον ανάγκασαν να μεταβεί στην Αθήνα για την αποκατάστασή του. Τα δύο - τρία αυτά άτομα που δεν λείπουν ποτέ και από καμιά ευκαιρία για να σπιλώσουν αγωνιστές και πραγματικά αξίους ανθρώπους. Σε όλες τις εποχές. Και τότε και τώρα. Και πάντοτε. Όμως ποιοι μένουν στις δέλτους της Ιστορίας;

Σιφναϊκά Νέα

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
1991

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΣΙΦΝΙΟΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Του κ. Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη

Στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (συλλογή Γ. Λαδά, Κ.47, τμ. Δ', φ. 77) ευρίσκεται έντυπος «εκ του Εθνικού Τυπογραφείου, 1863», «πίναξ των απονεμηθεισών πολιτικών συντάξεων» κατά το έτος 1863, σύμφωνα με νόμο της 3ης Αυγούστου 1861. Μεταξύ των συνταξιοδοτουμένων αναγράφονται και οι Σιφνιοί:

■ Αριθ. 261. Ν. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑΣ

Ελληνοδιδάσκαλος, ετών 64. Έτη αγώνος (διπλά) 13 έτη και 6 μήνες. Μετά τον Αγώνα 27 έτη, 8 μήνες, 18 ημέρες. Το όλον 41 έτη. Μέσος όρος τελευταίων μισθών (δραχμές) 192. Απονεμηθείσα σύνταξις δρχ. 144. Σύνταξις δοτέα άνευ των ετών του Αγώνος δρχ. 107.

■ Αριθ. 262. ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΡΑΣ

Ελληνοδιδάσκαλος, ετών 61. Έτη Αγώνος (διπλά) 4. Μετά τον Αγώνα 20 έτη, 7 μήνες, 19 ημ. Το όλον 25 έτη. Μέσος όρος τελευταίων μισθών δρχ. 120. Απονεμηθείσα σύνταξις 60 δραχμές.

■ Αριθ. 325. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ

Πρωτοδίκης, ετών 63.

Έτη Αγώνος (διπλά) 15, μήνες 5, ημέρες 26. Μετά τον Αγώνα 26 έτη, 1 μήνας, 42 ημέρες. Το όλον 42. Μέσος όρος τελευταίων μισθών δρχ. 287. Απονεμηθείσα σύνταξις δρχ. 225.

■ Αριθ. 331. ΙΑΚΩΒΟΣ ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

Γραφεύς Υπουργείου Εκκλησιαστικών, ετών 73. Έτη υπηρεσίας Αγώνος 1 έτος. Μετά τον Αγώνα 33 έτη, 8 μήνες. Το όλον 35 έτη. Μέσος όρος τελευταίων μισθών δρχ. 118. Απονεμηθείσα σύνταξις δραχμές 82.

■ Αριθ. 340. ΑΛΕΞ. ΚΑΜΠΑΝΗΣ

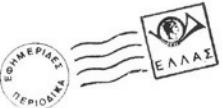
Ειρηνοδίκης, ετών 54. Έτη υπηρεσίας μετά τον Αγώνα 24, μήνες 7, ημέρες 15. Το όλον 25 έτη. Μέσος όρος μισθών δραχμές 112. Απονεμηθείσα σύνταξις δραχμές 56.

Σε άλλον κατάλογο συνταξιούχων:

■ Αριθ. 1249. Αριθ. Μητρώου 2237.

ΚΑΛΙΤΖΑ ΑΝΤΩΝ. ΠΡΕΖΑΝΟΥ, Σίφνος. Η σύνταξις ήρξατο από 1ης Ιανουαρίου 1837. Μηνιαίον ποσόν συντάξεως δρχ. 8 ονόματι του ανδρός της οπλαρχηγού αποθανόντος το 1824.

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

Σιργαΐκα Νέα

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1991

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

**ΑΡΠΑΓΗ ΣΙΦΝΕ·Ι·ΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ
ΑΠΟ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΚΥΔΩΝΙΕΙΣ**
Tου κ. Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη

Το έτος 1824 ήταν πολύ δύσκολο για τη Σίφνο, όπου επικρατούσαν γενική αναρχία και μεγάλες διαμάχες μεταξύ εκείνων που υπεστήριζαν την Επανάσταση και των αντιθέτων, που υποκινούσαν οι πρόξενοι Γαλλίας και Αγγλίας των οικογενειών Μάτζα και Μπάων. Τη γενική αναστάτωση εκμεταλλεύθηκαν κάποιοι πρόσφυγες Κυδωνίεις, που είχαν φθάσει στο νησί αρχές Αυγούστου με ένα πλοιάριο, οι οποίοι, αφού διέρρηξαν τις αποθήκες στη Σεράλια αρπάζοντας «όσα εύρον άρμενα και κωπία και το πλοίον» του Τομάζου Σπεράντζα, ανεχώρησαν από τη Σίφνο.

Το πλοίο είδαν αργότερα πολλοί Σιφνιοί στην Αίγινα και ενημέρωσαν τον Σπεράντζα, ο οποίος εζήτησε τη βοήθεια του αστυνόμου Σίφνου Ιωάννη Πανώριου. Ο τελευταίος έγραψε στην προϊσταμένη του Αρχή ζητώντας την επέμβασή της για την επιστροφή του κλαπέντος σκάφους στον ιδιοκτήτη του, «άνθρωπον ενδεή και φαμηλίτη». Το σχετικό έγγραφο, που βρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (Υπουργείο Αστυνομίας, Φακ. 17), έχει ως εξής:

«Προσωρινή Διοίκησις
της Ελλάδος
Περίοδος Γ'
Επαρχία Σιφνου
Αριθ. 24

Προς το έξοχον Υπουργείον της Αστυνομίας

Περὶ τας αρχάς του παρελθόντος Αυγούστου ήλθον εντάθια τέσσαρες ξένοι με εν πλοιάριον από Σύραν, χωρίς διαβατήριον, διατρίψαντες τέσσαρες ημέρας εις μίαν άκραν όπου ήτον μαγαζία και πλοία ψαράδικα των εντοπίων, αναχωρούντες ήνοιξαν τα μαγαζία, ήρπασαν όσα εύρον άρμενα και κωπία και το πλοίον ενός των εντοπίων Τομάζου Σπεράντζαν το πλοίον τούτο ευρέθη εις Αίγιναν εις την εξουσίαν τινών Κυδωνιέων και ο υιός του ειρημένου Τομάζου, Ιωάννης Σπεράντζας, ανεφέρθη εις τον έπαρχον, ζητών να δοθή εις αυτόν το ίδιον του πράγμα περὶ τούτου επληροφορήθημεν και από άλλους πολλούς Σιφνίους ευρεθέντας εκεί και οι ίδιοι Κυδωνιέις οι έχοντες αυτό δεν αρνούνται το πράγμα, προφασίζονται δε ότι το ηγόρασαν από ένα Ψαριανόν.

Ο ειρημένος Τομάζος, άνθρωπος ενδεής, διότι από αυτό το πλοιάριον έχει τον πόρον του ζειν, αναφέρεται δια της τοπικής Αστυνομίας προς το έξοχον υπουργείον, ζητών μετά θερμάν

δεήσεων να αποδοθή εις αυτόν το ίδιον του πράγμα, δια να δυνηθή να θρέψη την φαμηλίαν του.

Παρακαλείται λοιπόν το σεβαστόν υπουργείον να διατάξῃ τον Έπαρχον Αιγίνης να αποδώσῃ το πλοιάριον τούτο εις τον ίδιον νιόν Τομάζον, Ιωάννην Σπεράντζαν, τον οποίον στέλλει επίτηδες επιτροπικόν του δια να το παραλάβῃ ή εις απουσίαν τούτου να το παραδώσῃ εις τον κύριον Σταμάτην Γεώργου Αιγινίτην, έως να παρρησιασθή ο γνήσιός του υιός· η τοπική Αστυνομία μετά βεβαιωτήτος πληροφορεί το Σεβαστόν υπουργείον ότι το πλοίον τούτο ανήκει εις τον ειρημένον Τομάζον και ότι ο άνθρωπος είναι ενδεής και φαμηλίτης και δεν έει αλλην ελπίδα, παρά να αποδοθή εις αυτόν το πράγμα του δι' επιταγής του Σεβαστού) υπουργείου. Με βαθύτατο σέβας, υποσημειούμαται.

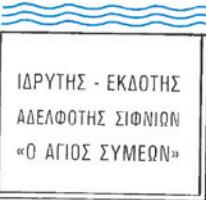
Ἐν Σίφνῳ 4 Δεκεμβρίου 1824

Ο Αστυνόμος
της Επ(αρχίας) Σίφνου
και των λοιπών
(Τ.Σ.)
Ιωάννης Πανώριος»

‘Οπισθεν του εγγράφου η σημείωση:

«Εδιετάχθη ο έπαρχος Αιγίνης να πέμψη εδώ και το καΐκιον και τους Κυδωνιάτας.»

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ
1991

ΧΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΣΙΦΝΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ '21

Του κ. ΣΙΜΟΥ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ της Ελληνικής Επαναστάσεως εκύλησε με γενικήν επικράτησή της, τόσο στη στεριά, όσο και στη θάλασσα. Η Προσωρινή Διοίκηση της Ελλάδος, παράλληλα με την φροντίδα διεξαγωγής των πολεμικών επιχειρήσεων, προχώρησε και στη λήψη διαφόρων μέτρων που απέβλεπαν στην καλύτερη διοργάνωση των επαναστατημένων περιοχών.

Μεταξύ των άλλων, απεφάσισε ότι τα νησιά του Αιγαίου, που ήταν εκτεθειμένα σε άμεσο κίνδυνο, έπρεπε να αναλάβουν τη συντήρηση του ελληνικού στόλου, τόσο για την προστασία τους, όσο και για την γενική στήριξη του Αγώνος.

Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, η τετραμελής Αρμοστεία των Νήσων, που συγκροτήθηκε ακριβώς τότε για να αντιπροσωπεύει τη Διοίκηση στα νησιά, απήνθυνε προκήρυξη προς τους νησιώτες ζητώντας «την δυνατήν συνεισφοράν» τους σε χρήματα.

Την προκήρυξη έφερε στη Σίφνο ο Νικόλαος Χρυσόγελος, ο οποίος και ανέπτυξε τους λόγους και τη σημασία που είχε για την Επανάσταση ένας αξιόμαχος στόλος. Στη συνέχει αρίστηκε ημέρα διεξαγωγής του εράνου σε όλο το νησί η 18η Μαΐου 1822, κατά την οποία και πραγματοποιήθηκε.

«Τα οικονομηθέντα χρήματα», που ανήλθαν σε «χιλιάδες τέσσαρες και οκτακόσια πενήντα, Νο 4.850» γρόσια, παρέδωσαν «οι κάτοικοι της νήσου Σίφνου» στον Απόστολο Οθωναίο για να τα μεταφέρει στους Αρμοστές. Ακόμη του παρέδωσαν και τους καταλόγους της συνεισφοράς, ονομαστικούς κατά χωριό, με σχετικό διαβιβαστικό έγγραφο της 19ης Μαΐου 1822.

Τους καταλόγους αυτούς είχα τη μεγάλη ευτυχία να ανακαλύψω τελευταία στο Αρχείο Αγώνος του Μπενακείου Μουσείου, όπου διεξάγω έρευνες. Η συγκίνησή μου, όταν καταμέτρησα 360 ονόματα προγόνων μας, πλουσίων και φτωχών, που προσέφεραν από το περίσ-

σευμα ή το υστέρημά τους, για την ενίσχυση του Αγώνος, δεν μπορεί να περιγραφεί με λόγια.

Το σπουδαία αυτά στοιχεία δίναν στη δημοσιότητα, επ' ευκαιρία της επετείου, αυτών των μήνα, της Επαναστάσεως του '21, αποτίνας ελάχιστον φόρο τιμής στους προπάτορες:

A' Το διαβιβαστικό έγγραφο:

«Εξοχώτατοι Κύριοι Αρμοσταί

Ελάβαμεν παρά του συμπατριώτου μας κυρίου Νικολάου την προκήρυξιν της Υπερτάτης Διοίκησεως και

την υμετέραν και επροθυμοποιηθημεν κατά το χρέος μας εις την δυνατήν συνεισφοράν, λυπούμεθα διότι η ποσότης δεν ανταποκρίνεται με την προθυμίαν μας· τα αίτια θέλει σας παραστήσει ο κοινός ημών απεσταλμένος κύριος Απόστολος Οθωναίος και ο συμπατριώτης μας κύριος Νικόλαος. Ο μόνος τρόπος του χρηματισμού της δυστυχούς πατρίδος μας είναι τα δέκατα, τα οποία εσυστήσαμεν δια το μετά ταύτα, κατά το παρόν δε αποστέλλομεν τα οικονομηθέντα χρήματα χιλιάδες τέσσαρες και οκτακόσια πενήντα Νο 4.850 παρακαλούντες την υμετέραν εξοχότητα και δι' υμῶν την υπερτάτην Διοίκησιν να μας συγκαταλέγει μετά των προθύμων ομογενών και υπηκόων εις τας σεβαστάς διαταγάς αυτής, ως εσμέν.

Εν Σίφνῳ
τη 19η Μαΐου αωκβ'
Τοις εξοχοτάτοις αρμοστές
των νήσων
(Συνεγίζεται)

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΟΙ ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΕΣ ΤΩΝ ΣΙΦΝΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ '21

Tου κ. ΣΙΜΟΥ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Όπως είπαμε και στο προηγούμενο, οι χρηματικές συνεισφορές των Σιφνίων υπέρ της Επαναστάσεως καταστρώθηκαν σε πίνακες, κατά χωριό, και απεστάλησαν με τον Απόστολο Οθωναίο στους Αρμοστές των Νήσων.

Οι πίνακες αυτοί έχουν ως εξής:

(Τ.Σ.)
Οι κάτοικοι
της νήσου Σίφνου

Β' Η από μέρους Κάστρου συνεισφορά:

—Κωνσταντίνος Ζ. Μάτζας	γρόσια 100
—Κωνσταντίνος Ιω. Μπάος	150
—Νικόλαος Βαλέτας	100
—Γεώργιος Πριβιλέγγιος	50
—Κωνσταντίνος Μάτζας	50
-- Απόστολος Γούναρης Μωραΐτης	50
—Απόστολος Μπάος	50
—Ιωάννης Κων. Μάντζας	50
—Κων/νος Αποστ. Μπάος	5
—Ιωάννης Λυμβαίος	80

—Νικόλαος Βαλέζης	5	—Γεώργιος Κ. Οθωναίος	5
—Πέτρος Κ. Μπάος	20	—Γεώργης Σπανός	1
—Ιωάννης Μπάος	100	—Πέτρος Μυτιληναίος	5
—Νικόλαος Μπάος	50	—Φλούρεξα της Λαγκού-σενας	1
—Ιωάννης Παν. Σπερατζής	18	—Αντώνιος Ρωμάνος	5
—Μαρίνος του Ζάνη Συρίγος	10	—Ιωάννης Πρόκος	5
—Κωνσταντίνος Συριανός	13	—παπα-Γεωργάκης	5
—Ιωάννης Αρβανιτάκης	20	—Παναγής Κουντουράς	5
—Κωνσταντίνος Πρόκος	13	—Φρασές Δεπάστης	5
—Νεόφυτος Βενιέρης	5	—Ασιμής	5
—Λεονάρδος Αρβανιτάκης	23	—Νικολός Δεπεράκης	4
—Αντώνιος Μόσχος	4	—Γιαννάκης Δεπάστης	5
—Φραζέσκος Αρτίμη	1	—Μαρίνος Λαγκούσης	1:20
—παπά - Νικολάκης	9	—Πέτρος Οθωναίος	6
—Κωνσταντίνος Παλαιός	50	—Νικόλαος Σπατελός	10
—Κωνσταντίνος Λαμπρινάκης	5	—Κωνσταντίνος Δεπάστης	5
—Ιωάννης Βρανόπουλος	5	—Νικολός Καρύδης	2
—Θεόδωρος Λαγκούσης	3	—Νικόλαος Μπόζος	4
—Νικόλαος Μυτιληναίος	5	—Νικολός Πακιόλης	2
—Απόστολος Καστρίσιου	4	—Νικολός Φαντάς	5
—Κωνσταντίνος Γεωργούλης	5	—Αντώνιος Ζυλήμης	5
—Νικολός Παύλου	5	—ο παπάς του Ζήση	3
—Κωνσταντίνος Μαστρόκαλος	7:20	—Γεώργιος Θεοδοσίου	3
—Γεώργης Γαλύφης	12:20	—παπα Γιαννάκης Ναρλής	5
—Πέτρος Μιχάλη	5	—η γηγουμένη	5
—Γεώργιος Οθωναίος	5	—Καλλινίκη	1
—Ιωάννης Ξιρζές	10	—το Φλουρί της Αγίας	1
—Μαρία Ν. Γρυπάρη	10	—Ευφημία Ατζόνιου	1
—Νικόλαος Άγας	10	—Μαρία της Φεβρωνίας	0,20
—Μιχελής Καρύδης	3	—Θεοδοσία	0,20
		—Παρθενία	1
		—Μελετία	1
		—Ζαχαρία Συναδινή	0,20
		—Μαρία παπά Κωνσταντή	1
		—Κατερινάκι Εγκλέζου	2
		—Φεβρωνία	2:10
		Γρόσια	1.262:00

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Σιφναϊκά Ιστορικά Σημειώματα

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΛΦΗΣ, ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΣΙΦΝΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ είναι η παραδοχή των συγγραφέων, ότι ο διδάσκαλος Νικόλαος Χρυσόγελος εδίδαξε στην περίφημη Σχολή του Αγίου Τάφου της Σίφνου από του 1808-1821 συνεχώς. Φαίνεται, όμως, ότι τα πράγματα έχουν διαφορετικά κατά τη μαρτυρία ενός πωλητηρίου εγγράφου της 1ης Οκτωβρίου 1812 (που βρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, φάκ. Κ.47, Δ', φ.Β', αριθ. 18).

Κατά τα διαλαμβανόμενα σ' αυτό, όταν κάποιος Γιαννουλάκης Καντζιλέρης δεν μπόρεσε να εξοφλήσει δάνεια που είχε συνάψει από διαφόρους, οι πιστωτές του προήλθαν στην κατάσχεση ενός χωραφιού που είχε «στο Μαύρο Βουνό» και το επώλησαν «διά γρόσια οκτακόσια δέκα ... εις τον παπά κυρ Ιωάννην και δάσκαλον τωρινόν...». Ευτυχώς το έγγραφο μας δίνει, παρακάτω, και το επόνυμο του δασκάλου: «Και αναλαβόντες εις χείρας οι χρεωφειλέται (=πιστωτές), από τον παπά Ιωάννην Δολφή και δάσκαλον τωρινόν...» τα 810 γρόσια, τον ανεγνώρισαν κύριο του κτήματος κ.λπ.

Η πληροφορία είναι πράγματι βαρυσήμαντη! Όχι τόσο γιατί φανερώνει διακοπή της συμφωνημένης για πέντε χρόνια διδασκαλίας του Χρυσόγελου, από 1808-1813 (βλ. Καρόλου Γκιών, Ιστορία της Νήσου Σίφνου, εν Σύρω 1876, σελ. λάζ'), αλλά γιατί μας αποκαλύπτει έναν ακόμη διδάσκαλο και μάλιστα ικανόν να αντικαταστήσει τον Χρυσόγελο στη Σχολή. Άλλωστε αυτή η διακοπή μπορεί να ήταν, και μάλλον ήταν, προσωρινή για κάποιον, άγνωστο μέχρι τώρα, λόγο.

Αλλά ποιος ήταν ο ιερεύς-διδάσκαλος Ιωάννης Δολφής;

Οι επίσημες μαρτυρίες της ιστορικής έρευνας (που συνεχίζεται) δεν είναι πολλές:

α) Στις 26 Φεβρουαρίου 1784, ήταν ήδη κληρικός και υπέγρα-

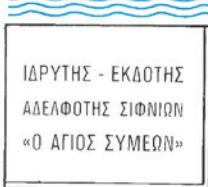
ψε τον Κώδικα δικαιωμάτων των εκκλησιών και κληρικών της Σίφνου (βλ. «Σιφνιακά», Β'/ΙΙ', 1992, σελ. 174).

β) Στις 1795, Μαρτίου 1, «ο παπάς κυρ Ιωάννης Ντολφή», ιδιοκτήτης και εφημέριος της Ουρανοφόρας στο Σταυρό, αντάλλαξε τρία ενοριακά σπίτια που είχε στον Αρτεμώνα, με τρία όμοια του Αγίου Κωνσταντίνου που ευρίσκονταν στο Σταυρό. (Έγγραφο Συλλογής Ε. Βάου, «εκκλησ. δικαιώματα»).

γ) Στις 6 Φεβρ. 1805, όταν η αδελφή του Κατερίνα του Παπαφιλιππή επούλησε όλα τα ακίνητά της σε τρίτον, εμφανίστηκε ο παπα-Ιωάννης Ντολφή και ασκώντας, ως αδελφός της, το δικαίωμα προτιμήσεως, αγόρασε αυτός την περιουσία. Δέκα χρόνια μετά, στις 20 Ιανουαρίου 1815, την μεταβίβασε στον γαμπρό του Θεοδωρή. (Βλ. Γ. Πετροπούλου, Νομικά Έγγραφα Σίφνου της Συλλογής Γ. Μαριδάκη, εν Αθήναις 1956, σελ. 463), και

δ) Την 1 Αυγούστου 1819 έφερε το αξίωμα του λογοθέτη (Γεν. Αρχ. Κράτους, Κ.47, Δ', φ.Β', αριθ. 8).

Αυτά είναι τα μέχρι σήμερα γνωστά για τον ιερέα Ιωάννη Δολφή, ιδιοκτήτη-εφημέριο της Ουρανοφόρας και διδάσκαλο, έναν ακόμη διδάσκαλο που καταγράφεται στον μακρύτατο κατάλογο των Σιφνίων Διδασκάλων.

Σιφναϊκά Νέα

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
1993

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Σιφναϊκά Ιστορικά Σημειώματα

ΚΑΙ ΆΛΛΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΣΙΦΝΟΥ

ΜΕΤΑ τον iερέα-διδάσκαλο Ιωάννη Δολφή, για τον οποίο γράψαμε στο φ. Δεκ. 1992, μπορούμε να συνεχίσουμε την παρουσίαση και άλλων διδασκάλων που απεκάλυψε η συνεχιζόμενη ιστορική έρευνα. Πρόκειται, κυρίως, για διδασκάλους κατώτερης ή δημοτικής (ας τους χαρακτηρίσουμε) εκπαίδευσεως, οι οποίοι καταγράφονται σε απογραφικό πίνακα των κατοίκων της Σίφνου, έτους 1828. Αποκαλούνται «παιδαγωγοί» (= εκείνοι που εδίδασκαν μικρά παιδιά στοιχεία των γραμμάτων) και «διδάσκαλοι», εκείνοι, προφανώς, που εδίδασκαν περισσότερα πράγματα.

Και οι δύο αυτές κατηγορίες διδασκάλων προσέφεραν σημαντικό έργο προετοιμάζοντας τους νέους της Σίφνου, που θα παρακολούθουσαν τα μαθήματα Μέσης Παιδείας της Σχολής του Αγίου Τάφου ή Ελληνικού Σχολείου. Άξιο λόγου είναι ότι, οι κατώτεροι αυτοί διδάσκαλοι, κατά τον απογραφικό πίνακα, βρίσκονταν κατεσπαριμένοι στα χωριά του νησιού, γεγονός που φανερώνει τον, από πολύ παλαιά, πόσθι των Σιφνίων να μορφώνουν τα παιδιά τους. Αναφέρονται λοιπόν κατά χωριό:

-**Κάστρο:** α) Ιωάννης Οθωναίος, παιδαγωγός. β) Κων/νος Συργιάννης, διδάσκαλος. [Για τον δεύτερο έχουμε και άλλη μαρτυρία, του 1824, στο Κατάστιχο του τοποτηρητού της Μητροπόλεως Σίφνου Βαρθολομαίου, όπου σημειώνεται: «Γρόσια 3, λείφανον αρχιερατικόν Μαρίας, μητρός διδασκάλου, Κάστρον». Το κατάστιχο αυτό δημοσιεύεται στον ετοιμαζόμενο Γ' τόμο των «Σιφνιακών】].

-**Σταυρός:** α) Γεώργιος της Μαστόρισσας, παιδαγωγός. β) Ιωάννης Μάτσας, διδάσκαλος. Πρόκειται για τον διδάσκαλο που εδίδαξε από τον επόμενο χρόνο 1829 στην Αλληλοιδιδακτική Σχολή Σίφνου που ίδρυσαν, με έξοδά τους, οι κάτοικοι του νησιού [βλ. Σ. Συμεωνίδη, Ιστορία, σελ. 280].

-**Καταβατή:** Κοσμάς Μεκάς, Χίος, παιδαγωγός. Άγνωστο αν πρόκειται για τον αναφερόμενο

στις 11 Φεβρ. 1813 «διδάσκαλο Κοσμά» [βλ. «Σιφνιακά», Β' (1992), σελ. 11].

-**Αρτεμώνας:** Κλήμης Μαντελένης, διδάσκαλος. Στον απογραφικό πίνακα αναφέρεται: «Νικόλαος Μαντελένης, ο θείος του διδάσκαλος και η θεία του», χωρίς μνεία του ονόματος του διδασκάλου. Είναι γνωστό ότι ελέγονταν «Κλήμης», από τον Κατάλογο χρηματικής συνεισφοράς του Αρτεμώνος υπέρ της Επαναστάσεως, έτους 1822, όπου αναγράφεται: «Κλήμης, διδάσκαλος, γρόσια 10» [και αυτός ο πίνακας δημοσιεύεται στον Γ' τόμο (1993) των «Σιφνιακών】]. Ο διδάσκαλος αυτός είχε δανείσει το Κοινό της Σίφνου την 1 Φεβρ. 1814 γρόσια 1580, προς 10% [Γεν. Αρχ. Κράτους, Γεν. Γραμμ., Φάκ. 238Β].

Πρέπει να σημειωθεί ότι στον απογραφικό πίνακα καταγράφεται στο χωριό Εξάμπελα ο διδάσκαλος Νικόλαος Χρυσόγελος, ενώ, περιέργως, δεν αναφέρονται οι δύο άλλοι γνωστοί διδάσκαλοι της εποχής Γεώργιος Ψαφαύτης και Νικόλαος Σπεράντσας.

ΣΙΜΟΣ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ
Σημείωση:

Τα στοιχεία του απογραφικού πίνακα οφείλω στον κ. Κώστα Ι. Κόμη, συμπολίτη-ιστορικό ερευνητή, προς τον οποίο εκφράζω θερμές ευχαριστίες. Προέρχεται από τις έρευνές του στα Γεν. Αρχεία Κράτους - Γεν. Γραμμ., Φάκ. 195.

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
1993

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά Κείμενα

ΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΑΓΓ. ΑΒΡΑ

Του ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

HΙΣΤΟΡΙΚΗ έρευνα απεκάλυψε πρόσφατα μία μεγάλη σειρά σχολικών εγγράφων της Σίφνου που επιχέονταν φως στα σχολικά πράγματα του νησιού μιας τρισκονταετίας (1820-1850). Στα εν λόγω έγγραφα ανήκει και η κατωτέρω αναφορά, προς το Υπουργείο Παιδείας, του διδασκάλου Αγγελέτου Αβρά, από την οποία μαθαίνουμε τις σπουδές του στην αλληλοδιδακτική μέθοδο, τη διδασκαλική υπηρεσία του στη Σαλαμίνα και την Πάρο κ.ά. λεπτομέρειες και ότι στη Σίφνο πρωτούπηρέτησε ως βοηθός του διδασκάλου του Νικ. Χρυσογέλου, ο οποίος, παρά το γεγονός ότι είχε διατελέσει Υπουργός Παιδείας επί Καποδιστρίου και Δήμαρχος Σίφνου, όταν υπήρξε ανάγκη, επανήλθε στο Ελληνικό Σχολείο, ως σχολάρχης, από 1842-1844 (και κατά τις μαρτυρίες των λοιπών εγγράφων).

ΣΙΜΟΣ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

Το κείμενο της αναφοράς:

«Προς το Σ(εβαστόν) επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίας Εκπαίδευσεως Υπουργείον.

Ο υποφαινόμενος εξετασθείς ως διδάσκαλος των Ελληνικών μαθημάτων κατά το έτος 1835 παρά του κυρίου Λεοντίου Μ. Ανιστασιάδου, έλαβον παρά του ίδιου το εσώκλειστον αποδεικτικόν.

Έκτοτε υπηρέτησα εις τον κλάδον της Δημοσίας Εκπαίδευσεως ως δημοτικός διδάσκαλος της Αλληλοδιδακτικής και των στοιχείων της Ελληνικής γλώσσης εις Σαλαμίνα και εις Πάρον⁽¹⁾ κατά την επισυναπτομένη ενταύθα διαταγήν της τότε επί των Εκκλησιαστικών Γραμματείας, εκπληρώσας με ζήλον και επιμέλειαν τα καθήκοντά μου, ως πληροφορείται το Σ(εβαστόν) Υπουργείον από το εγκλεισμένον αποδεικτικόν της Δημαρχίας Σαλαμίνος.

Κατά δε το 1842 προσκληθείς παρά της Δημοτικής Αρχής της πατριόδος μου Σίφνου, ως βοηθός του εκεί Σχολάρχου και διδάσκαλου μου κυρίου Ν. Χρυσογέλου, υπηρετώντα ως τοιούτος μέχρι της σήμερον, λαμβάνων ως αντιμεσθίσταν δραχ. 40 παρά του Δημοτικού Ταμείου και 20 παρά του κυρίου Σχολάρχου, κατά μήνα, ενώ καταβάλω τόσους κόπους, διδάσκων 70 παίδας, εις δύο κλάσεις διητημένους.

Διά του μισθού τούτου μη δυνάμενος να επαρκέσω εις τας απολύτους ανάγκας της οικογενείας μου, εξαπούμαι παρά του

Σ(εβαστού) Υπουργείου, ίνα εναρεστηθή να με διορίσω ως τακτικόν βοηθόν του Σχολείου τούτου ή ως διδάσκαλον εἰς τίνα νήσον, διά να δυνηθώ να πορίζω με τον επιούσιον ἀρτον της οικογενείας μου.

Και της διαγωγής μου και της περί το επάγγελμα ικανότητός μου δύναται να λάβει το Σ. Υπουργείον αποδείξεις και παρά της Δημοτικής Αρχής Σίφνου και παρά του αυτόθι διαμένοντος διδασκάλου μου κυρίου Ν. Χρυσογέλου.

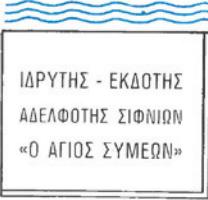
Εύελπις ότι το Σ. Υπουργείον θέλει λάβει πρόνοιαν περὶ υπαλλήλου εκπληρώσαντος τα χρέη της υπηρεσίας του με ζήλον και επιμέλειαν.

Υποσημειούμαι με βαθύτατον σέβας

Την 9 Σεπτεμβρίου
1846, εν Σίφνω

Ευπειθέστατος
Άγ(γελος) Αβράς.»

(1) Ο Αγγελέτος Αβράς είχε διατελέσει και διδάσκαλος της Ελληνικής Σχολής Μήλου από τον Μάρτιο 1829 μέχρι και πέραν του 1831 [βλ. Χάρη Μπαπούνη, Η Παιδεία στη Μήλο κατά την Καποδιστριακή Περίοδο (1828-1832), Αθήνα 1992, σελ. 28 και 57]. Γεννημένος το έτος 1800, συνταξιοδοτήθηκε το 1861, με συνολική υπηρεσία 25 ετών [βλ. «Σιφναϊκά Νέα», φ. 24, Ιανουαρ. 1991, όπου «Οι πρώτοι Σιφνιοί συνταξιούχοι】.

Σιφναϊκά Νέα

ΜΑΡΤΙΟΣ
1993

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά Κείμενα

ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΟΣ

Του ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Χρυσόγελος διετέλεσε Δήμαρχος Σίφνου κατά δύο συνεχείς περιόδους (1837-1842) και τον Φεβρ. 1842 εξελέγη και για τρίτη, αλλά δεν αποδέχτηκε την εκλογή.⁽¹⁾ Τότε προτάθηκε και διορίστηκε στη θέση του ο Γ. Καμπάνης, που είχε μειωψηφήσει. Μία από τις πρώτες ενέργειες του τελευταίου ήταν η απομάκρυνση του εισπράκτορος των δημοτικών φόρων Νικ. Βόζη,⁽²⁾ ο οποίος κατηγορήθηκε για αμέλεια στην άσκηση των καθηκόντων του.

Μετά τη διενέργεια των διοικητικών και γραφειοκρατικών ενέργειών και την εκλογή από το Δημοτικό Συμβούλιο του νέου εισπράκτορος Άγγελου Δ. Δεπάστα, η αλληλογραφία προωθήθηκε στο Υπουργείο Εσωτερικών και ο Υπουργός υπέβαλε στον βασιλέα 'Οθωνα το υπ' αριθμ. 4813/20.4.1842 έγγραφο του, με το οποίο εξήτησε «να παύσῃ της υπηρεσίας τον υπάρχοντα Δημοτικό Εισπράκτορα και ευαρεστηθή να διορίση εις την θέσιν αυτού τον διαληφθέντα Α. Ν. Δεπάσταν».

Το κείμενο του εγγράφου αυτού, που ευρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, Οθων. Αρχείο, Υπ. Εσωτ., φάκ. 107, έχει ως εξής:

«Μεγαλειότατε.

Ο μέχρι τούδε Δημοτικός Εισπράκτωρ του Δήμου Σίφνου Νικ. Βόζης, έδειξεν αμέλειαν πε-

ρί την εκπλήρωσιν των χρεών του και αδιαφορίαν εις τας διαταγάς της Δημοτικής Αρχής δι' αυν επαροτρύνετο εις την ακριβή ενέργειαν της υπηρεσίας του. Επειδή δε ως εκ της τοιαύτης αξιοκατακρίτου διαγωγής του καθυστέρησεν η είσπραξις των επί των επιτηδευμάτων, οικοδομών και κεραμιδίων δημοσίων φόρων, καθώς και πολλών ετών δημοτικών φόρων και ως εκ τούτου η υπηρεσία του Δήμου και τα συμφέροντα του Δημοσίου και Δημοτικού Ταμείου υπέφερον,

Το Δημοτικόν Συμβούλιον απεφάνθη περί της αντικαταστάσεως αυτού και εξελέξατο επί τούτω ως υποψηφίους τους κ.κ. Άγγελον Δ. Δεπάσταν, διά ψήφων 8, Νικόλαον Ι. Κρούστην, διά ψήφων 7 και Θεμιστοκλήν Γ. Σεργιάννην διά ψήφων 7. Ο Διοικητής Σύρου συνιστά μεταξύ αυτών, ως ικανότερον, τον λαβόντα τας περισσότερας ψήφους κ. Α.Δ. Δεπάσταν.

Λαμβάνω επομένως την τιμήν να παρακαλέσω την Υ.Μ. να παύσῃ της υπηρεσίας τον υπάρχοντα Δημοτικόν Εισπράκτορα και ευαρεστηθή να διορίση εις την θέσιν αυτού τον διαληφθέντα Α. Ν. Δεπάσταν.

Υποσημειούμαι
με βαθύτατον σέβας
της Υ. Μεγαλειότητος
Ευπειθέστατος
και πιστός υπήκοος
Ο επί των Εσωτερικών
Γραμματεύς της Επικρατείας
(υπογραφή).»

Το έγγραφο φανερώνει ότι ανέκαθεν υπέφερε το σύστημα εισπράξεως των φόρων (μέχρι τις ημέρες μας), της παύσεως και διορισμού υπαλλήλων μετά από κάθε αλλαγή της Δημοτικής (ή Κυβερνητικής) αρχής κ.λπ. κακά της Διοικήσεως.

1. Το σχετικό έγγραφο θα δημοσιευθεί στο επόμενο φύλλο.

2. Σε απογραφικό κατάλογο Σίφνου και στη μερίδα των κατοίκων Κάστρου αναφέρεται: «Νικ. Πόζης, οάπτης, άτεκνος, άτομα 2».

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1993

Σιργαϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά Κείμενα

Η ΕΚΑΟΓΗ (1842) ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΙΦΝΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Του ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ το υπ' αριθμ. 1378/4-2-1842 έγγραφο της Γραμματείας των Εσωτερικών προς τον Βασιλέα Όθωνα, με το οποίο ζητείται «ο διορισμός των Δημοτικών Αρχών του Δήμου Σίφνου», μετά τη διενέργεια των σχετικών «δημιαιρεσιών».

«Μεγαλειότατε.

Διεκπεραιωθείσης της δημαιρεσίας τού, κατά την Υποδιοίκησιν Μήλου Δήμου Σίφνου, εξελέχθησαν υποψήφιοι διά την θέσην Δημάρχου οι κύριοι: Νικόλαος Χρυσόγελος, διά ψήφων 18, Μαρίνος Βάος, διά ψήφων 17, Γεώργιος Καμπάνης, διά ψήφων 15. Δημαρχιακός Πάρεδρος, ο κύριος Αντώνιος Καντζλιέρης διά ψήφων 15 και Ειδικοί Πάρεδροι οι εξής: Γ. Καμπάνης διά το χωρίον Αρτεμώνιος, Πέτρος Γεωργιάδης διά το χωρίον Απολλωνίας, Γ. Νοτάρης διά το χωρίον Κάστρον και Αντώνιος Κουτζουρής διά τα χωρία Εξαμπέλων και Καταβατής.

Εκ των τριών υποψηφίων, ο μεν κύριος Ν. Χρυσόγελος εξέφρασεν ότι δεν επιθυμεί να διορισθῇ Δημάρχος, διά τον λόγον ότι δις εξετέλεσε δημοτικήν υπηρεσίαν και διότι έχει ανάγκην χάριν οικιακών του υποθέσεων να αποδημήσῃ εκτός του Κράτους. Εκ των λοιπών δύο υποψηφίων ο Διοικητής Σύρου, συμφώνως και με τον Υποδιοικητή Μήλου, συνιστά ως καταλλήλοτερον τον κύριον Γεώργιον Καμπάνην, και τούτον λαμβάνω την τιμήν και ο υποσημειώμενος να προτείνω

εις την Υ.Μ. διά την θέσην Δημάρχου, παρακαλών να εγκρίνη και τον διορισμόν των εκλεχθέντων Παρέδρων.

Υποσημειώματα δε με σέβας βαθύτατον.

Της Υ. Μεγαλειότητος Ευπειθής και πιστός υπήκοος.

Ο επί των Εσωτερικών Γραμματεύς της Επικρατείας.»

(Πηγή: Γεν. Αρχεία Κράτους - Οθωνικό Αρχείο, Υπ. Εσ., φάκ. 107.)

Η μη επιλογή τού, αμέσως μετά τον Χρυσόγελο, με 17 ψήφους, Μαρίνου Βάου, δεν οφείλονται τόσο στην ευχέρεια που είχε η Διοικηση, από τον ισχύοντα νόμο, να απορρίπτει κάθε ανεπιθύμητον, όσο στο γεγονός της κακής του φήμης.

Πράγματι, πριν μερικά χρόνια (1835/1836), όπως και άλλοι εππώνυμοι του νησιού, είχε επισήμως κατηγορηθεί ότι, καίτοι «νυμφευμένος και με τέκνα υπανδρευμένα ή της υπανδρείας, πριν της διαλύσεως του γυναικείου Μοναστηρίου του Μουγκού, διενυκτέρευεν εις την αυτήν Μονήν εις τας αγκάλας της παλλακίδος του καλογραίας ονομαζομένης Φεβρωνίας Χανούτου... την οποίαν μετέφερεν (αργότερα) εις μίαν οικίαν εις το χωρίον Σταυρί...», όπου και συνέχισε να την επισκέπτεται.

Με το σοβαρό αυτό θέμα ηθικών σκανδάλων κατά την εποχή εκείνη στη Σίφνο, με το οποίο ασχολήθηκε η Κυβέρνηση και η Ιερά Σύνοδος, υπάρχει μεγάλη και ενδιαφέροντας αλληλογραφία στα Γεν. Αρχεία του Κράτους, που ευρέθηκε πρόσφατα, ίσως ασχοληθούμε προσεχώς.

ΣΙΜΟΣ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΜΑΐΟΣ
1993

Σιφνιαϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά κείμενα

ΤΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΙΦΝΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Του ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Μετά τον θάνατο του Μητροπολίτου Σίφνου και Μήλου Καλλινίκου Ηλιάδη (21 Απριλίου 1843), έγινε καταγραφή των περιουσιακών στοιχείων του θανόντος και της μητροπόλεως, ο δε σχετικός απογραφικός κατάλογος εστάλη αρμοδίως στο Υπουργείο Εκκλησιαστικών. Το τελευταίο έδωσε στη συνέχεια οδηγίες για την τύχη της περιουσίας.

Ας δούμε ποιά ήταν τα περιουσιακά αντικείμενα κατά τον ανωτέρω κατάλογο:

Α' ΤΑ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑ ΕΙΔΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΤΟΥ

1. Αντίγραφον μιας κοινής ομολογίας της Νήσου Αστυπαλαίας διά γρόσια 4.170 κεφ(άλαιον).
- 2-12. Επτά ομολογίες των Κοινών των Νήσων α) Μήλου, διά γρόσια 800, β) Ίου, διά γρόσια 200, γ) Σερίφου, διά γρόσια 2000, δ) Σικίνου, διά γρόσια 300, ε) Κιμώλου, διά γρόσια 500 (εσχισμένη), στ) Ανάφης, δύο, διά γρόσια 200 και 250 και τέσσερις ιδιωτικές, των α) Αντωνίου Μπέλη (εσχισμένη), β) Θεοδώρου Λουδούδη, διά δρχ. 25, γ) Μοσχούς Α. Γρυπάρη, διά δραχ. 193 και δ) Πέτρου Ι. Πάσου, διά γρόσια 1000.
13. Αποδεικτικόν της Δημαρχίας Αστυπαλαίας υπ' αριθμ. 56 της 27 Αυγούστου 1839.
14. Εν ιδιωτικόν εξωφλητικόν.
15. Μία αμμοθήκη αργυρά.
16. Το κατάστιχον της δοσοληψίας του.
17. Μία ιδιωτική σφραγίδα αργυρά.
18. Εν εγκόλπιον χρυσούν με την θίκην του.
19. Εν τείλιγμα με διάφορα έγγραφα, αποδεικτικά αλληλογραφίας του κτλ.
20. Εν ωρολόγιον μικρόν της ζέπις και 4 κομβία αργυρά...
21. Διάφορα πατριαρχικά έγγραφα.
22. 4 υποκάμισα μεταξωτά.
23. 2 εσώβρακα βαμβακομέταξα.
24. 6 νιπτομάνδυλας.
25. Διάφορα αντεριά και ζουμπέδαις.
26. Ενα τείλιγμα με διάφορα εσώρουχα.
27. 4 γούναις, 3 κοντογούνια και δύο παλαιο... ενός κιβωτίου.
28. Εν κιβώτιον με διάφορα εσώρουχα και εξώρουχα.
29. Ένας σταυρός με την θίκην του αργυρόχρυσον.
30. Δύο πατερίσαις και ένα χοοδράνι.
31. Ένας μανδύας.
32. Εν περιζώνιον.
33. Τέσσαρες σάκκοι και εν στιχάριον.
34. Δύο ωμόφορα, μικρόν και μεγάλον και δύο επιτραχήλια χρυσά.
35. Μία συγή υπομάνικα κεντητή.
36. Εν τσαντήρι, εν σινί, έν καζάνι και εν τηγάνι.
37. Διάφορα βιβλία εκκλησιαστικά αναγκαία εις ακολουθίας και λοιπάς αρχιερατικάς εργασίας.
38. Ένα στρώμα, ένας σερτές και δύο παπλώματα.
39. Εν κιβώτιον.
40. Τρία βουτισιά, και έτερα διάφορα πιθάρια.

33. Τέσσαρες σάκκοι και εν στιχάριον.

34. Δύο ωμόφορα, μικρόν και μεγάλον και δύο επιτραχήλια χρυσά.

35. Μία συγή υπομάνικα κεντητή.

36. Εν τσαντήρι, εν σινί, έν καζάνι και εν τηγάνι.

37. Διάφορα βιβλία εκκλησιαστικά αναγκαία εις ακολουθίας και λοιπάς αρχιερατικάς εργασίας.

38. Ένα στρώμα, ένας σερτές και δύο παπλώματα.

39. Εν κιβώτιον.

40. Τρία βουτισιά, και έτερα διάφορα πιθάρια.

Β' ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΚΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΟΠΗΝ

1. Εν κιβώτιον μ' όλα τα Αρχεία της Επισκοπής, εν οις και η σφραγίς
2. Δεκαέξι τεμάχια διάφορα βιβλία εκκλησιαστικά.
3. Εν ωρολόγιον κρεμαστόν.
4. Μία κλίνη (καργιόλα) σιδηρά παλαιά.
5. Ένα τραπέζι.
6. Τρία στρώματα, δύο σοφάδες, τρία μεντέρια με ένδεκα μαξελάρες.
7. Τρία κιβώτια εσφραγισμένα περιέχοντα διάφορα σκεύη και ιερά άμφια των διαλυθέντων γυναικείων μοναστηρίων.
8. Εν μικρόν χαρανί εν ω κύνονται κηρία.
9. Μία πατερίσα παλαιά και μία ράβδος.
10. 4 καθέκλαι παλαιαίς.
11. Μίαν οικίαν συγκειμένην από μίαν αιθουσαν, δύο δωμάτια και τα υπόγεια.
12. Μίαν άμπελον εις την θέσιν Μαρίνου.
13. Χωράφια λωρία εις την θέσιν Ελλάδι.
14. Μίαν αποθήκην εις την θέσιν Σεράλιαν, ανώγειον και κατώγειον.

Ο Επισκοπικός Επίτροπος

Νεόφυτος Βενιέρης

Προστίθενται ενταύθα και τα ακίνητα κτήματα της επισκοπής εν Μήλω:

Τρία (3) χωράφια πληνοίον αλλήλοις κείμενα εις την Παλαιάν χώραν.

Εν Μήλω την 26 Μαΐου 1943

Ο Υποδιοικητής Μήλου

Ο Επισκοπικός Επίτροπος

(Τ.Σ.) Ιωάννης Γ. Κριεζής

Σακελλήιων Ιερεύς

ΓΑΚ./Γραμμ. Εκκλησιαστ. Θυρίς 98- Φάκ. 1

Σημείωση:

Μεγάλος αριθμός «σχολικών» και «εκκλησιαστικών» εγγράφων, που προάγουν την Ιστορία της Σίφνου απεκάλυψε πρόσφατα η ιστορική έρευνα στα Γενικά Αρχεία του Κράτους. Τα πρώτα δημοσιεύονται στον, υπό εκτύπωση, Γ' τόμο του περιοδικού «Σιφνιακά», τα δε λοιπά θα αποτελέσουν ιδιαίτερη μελέτη.

Σ.Μ.Σ.

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

Σιργαϊκά Νέα

ΙΟΥΝΙΟΣ
1993

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά κείμενα

ΤΑ ΙΕΡΑ ΑΜΦΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΦΝΟΥ

— Του ΣΙΜΟΥ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Το Υπουργείο των Εκκλησιαστικών, μετά την αποστολή σ' αυτό του καταλόγου των περιουσιακών στοιχείων του αποβιώσαντος μητροπολίτου και της μητροπόλεως Σίφνου, (βλ. προηγ. φύλλο Μαΐου των Σιφν. Νέων), εζήτησε να πληροφορηθεί ακριβώς τι περιείχαν τα κιβώτια ιδιοκτησίας του μητροπολίτου, ποιά και πόσα ήταν τα βιβλία κ.α. λεπτομέρειες. Ειδικά για τα ιερατικά άμφια, που περιέχονταν στα κιβώτια με τα αντικείμενα των διαλελυμένων γυναικείων μοναστηριών, διέταξε να διανεμηθούν «εις τας απόρους ενοριακάς εκκλησίας του Δήμου» Σίφνου. Ο Δήμαρχος Γ. Καμπάνης παρέλαβε τα άμφια με την κατωτέρω απόδειξη παραλαβής:

«Απόδειξις περί της παραλαβής των ιερατικών αμφίων.

Ο υποφαινόμενος Δήμαρχος Σίφνου Γ. Καμπάνης δηλοποιώ ότι παρέλαβον από της επισκοπικής κατοικίας τα εν αυτή εναποτεθειμένα ιερατικά άμφια, σύμφωνα με το άρ(θρον) Γ' της υπουργικής Διαταγής υπ' αριθμ. 26283 διά νά διανεμθώσιν εις τας απόρους ενοριακάς εκκλησίας του Δήμου ως ακολούθως:

1. 22 φελόνια, ων τα 13 μετα-

ξωτά παλαιά, 4 βαμβακερά, το εν κόκκινον μπογασί.

2. 14 σπιχάρια, ων τα μεν 5 μεταξωτά τετριμένα, τα δε 3 παλαιά σχεδόν άχρηστα.

3. 2 ωράρια μεταξωτά.

4. 17 επιτραχήλια μεταξωτά, ων τα 13 τετριμένα.

5. 7 ζεύγη επιμάνικα, ων τα 4 μεταξωτά, τα δε 3 κεντημένα.

6. 2 επιγονάτια παλαιά.

7. 3 σκεπάσματα της Αγίας Τραπέζης, τα 3 μεταξωτά, τα δε εκ πανίου λινού.

8. 2 ιερά καλύμματα παλαιά.
Και εις ένδειξιν.

Εν Σίφνω

την 11 Σεπτεμβρίου 1844

Ο Δήμαρχος Σίφνου

(Τ.Σ.) Γ. Καμπάνης»

Οπως σημειώνεται στην υπ' αριθμ. 3786/10 Οκτ. 1844 αναφορά του Διοικητού Σύρου προς το Υπουργείο, «τρεις μόνον εφημέριοι έλαβον» από τα άμφια αυτά, «οι δε λοιποί, καίτοι άποροι, δεν θηλέησαν, διά να μη έχωσιν την ευθύνην της διατηρήσεώς των». Φαίνεται ότι το Υπουργείο δεν τα παρεχώρησε δωρεάν, αλλά μόνο για χρήση και φύλαξή τους, γεγονός που ανάγκασε τους λοιπούς εφημερίους να αποποιηθούν την παραλαβή τους.

(Τα στοιχεία προέρχονται από τα ΓΑΚ/Γραμματ. Εκκλησιαστικών, Θυρίς 98 - φακ. 1).

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΙΟΥΛΙΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1993

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά κείμενα

Η ΤΥΧΗ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΜΟΝΩΝ ΤΗΣ ΣΙΦΝΟΥ

Α΄ ΑΡΓΥΡΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ

Το 1834 η Βαναρική Κυβέρνηση διέλυσε τα γυναικεία μοναστήρια του Κράτους και τα δύο της Σίφνου, του Μογκού και της Φυτειάς. Στις 11 Απριλίου 1834 ο έπαρχος Μήλου, παρουσία του μητροπολίτου Σίφνου Καλλινίκου, πρόσλθε στην καταγραφή «της πολυτίμου αποσκευής του μοναστηρίου εις Μογκού, που οποία ασφαλισθείσα εις κιβώπιον ενσφράγιστον παρ' αυτού, παρεδόθη εις τον κατά την επισκοπήν Μήλου (Σίφνου) Μητροπολίτην...τα ίδια σκεδόν ηκολούθησαν και εις το κατά την Φυτείαν έτερον γυναικείο μοναστήριον...» (βλ. Σ.Μ. Συμεωνίδη, «Μοναστήρια της Σίφνου», Αθήνα 1984, σελ. 50).

Όταν απεβίωσε ο μητροπολίτης Καλλινίκος (21 Απριλίου 1843), στην καταγραφή των περιουσιακών στοιχείων της μητροπόλεως περιελήφθησαν και τρία κιβώπια «περιέχοντα διάφορα σκεύη και ιερά άμφια των διαλυθέντων γυναικείων μοναστηρίων» (βλ. προηγ. φύλλο Σίφν. Νέων). Η κυβέρνηση εζήτησε να πληροφορηθεί τι περιείχαν τα κιβώπια και στη συνέχεια, έδωσε οδηγίες να δοθούν τα άμφια σε πτωχές εκκλησίες του νησιού, τα δε αργυρά σκεύη παρήγειλε να παραδοθούν «εις παρακαταθήκην» στο Κεντρικό Δημόσιο Ταμείο.

Του ΣΙΜΟΥ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Τα σκεύη αυτά κατεγράφησαν από Επιτροπή που ορίσθηκε και παραδόθηκαν στον πλοιάρχο Ζώρη Σπεράντσα για να τα μεταφέρει στην Αθήνα. Το σχετικό έγγραφο παραδόσεως τους έχει ως εξής:

«Σήμερον την εικοστήν εννάτην Ιουλίου του χιλιοστού οκτακοσιού τεσσαρακοστού τετάρτου έτους, ημέραν Σάββατον, μεταβάσι ο υποφαινόμενος Δημαρχιακός Πάρεδρος, εκπληρών χρέον Δημάρχου, εν τω επισκοπικώ καταστήματι κατά συνέπειαν της υπ' αριθμ. 2138/17 Ιουνίου ε.ε. Διαιταγής της Βασιλικής Διοικήσεως Σύρου, ενήργησα όσα το άρθρον Β' και Δ' της υπ' αριθμ. 26283 υπουργικής Διαταγής αναφέρει και ενώπιον του Ειρηνοδίκου Σίφνου κ. Ιωάννου Λ. Γκιών, του Επισκοπικού Επιτρόπου κ. Νεοφύτου Βενιέρη και του υποτελώνου Σίφνου κ. Γ. Μαροπούλου, ανοίξας τα τρία κιβώπια των διαλελυμένων Μοναστηρίων, εξήξα τα εν τοις μνησθείσι άρθροις της υπουργικής Διαταγής διαλαμβανόμενα ιερά αργυρά σκεύη ως ακολούθως:

- Πέντε αργυράς κανδήλας βάρους δραμάων 300° το αργυρού θυμιατήριον βάρους δραμάων 130° τα τρία ζεύγη αργυρών περι-
- Ο παραλαβών πλοιάρχος Ζώρης Σπεράτσας
- Ο Δημαρχ. Πάρεδρος εκτελών χρέον Δημάρχου Α. Καντιζλλιέρης
- Ο Ειρηνοδίκης Ιωάννης Λ. Γκιών
- Ο Επισκοπ. Επίτροπος Νεόφυτος Βενιέρης
- Ο Υποτελώνης Γ. Μαρόπουλος»

(ΓΑΚ/Γραμμ. Εκκλησ., Θυρίς 98 - φακ. 2)

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ -
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1993

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά ιστορικά κείμενα

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΣΙΦΝΟΥ

Του Σίμου Μιλτ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

(Από το προηγούμενο, συνέχεια και τέλος)

Στις 9 Μαρτίου 1844, ο δήμαρχος Σίφνου Γ. Καμπάνης και ο επισκοπικός επίτροπος Νεόφυτος Βενιέρης, κατέγραψαν, τέλος, και τα βιβλία που βρέθηκαν στο επισκοπικό μέγαρο μετά το θάνατο του μητροπολίτου Καλλινίκου. Ήταν δεκαέξι, τα επόμενα, κατά χρονολογία εκδόσεως:

1. Εκδότης Πέτρος Μαΐστωρ, Περί της αρχής του πάπα αντιρρήσεις, 1682.
2. Δοσιθέου Πατριάρχου Ιεροσολύμων, Περί αγάπης, 1698.
3. Βακτηρία, 1704 (ανώνυμον ως περί τον εκδότην και χειρόγραφον).
4. Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, επιστολαί του αυτού, 1705.
5. Χρυσάνθου Πατριάρχου Ιεροσολύμων, Συνταγμάτιον, 1715
6. Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Νόμοι Εκκλησιαστικοί, 1715 (ημεφθαρμένον).
7. Αλέξ. Καγγελαρίου, Ευχολόγιον, 1729.
8. (Ανωνύμου). Νόμοι Εκκλη-

σιαστικοί και Πολιτικοί, 1744 (ημεφθαρμένον).

9. Αντωνίου Βαρώλη, Ομιλίαι Ιωάννου του Χρυσοστόμου, 1750 (εφθαρμένον).
10. I. Μαυροκορδάτου, Φιλοκαλίαι των Ιερών Νηπτικών, 1782.
11. Αδάμ Ζοιρνικαβίου Βορούσσου, Περί της εκπρεψεως του Αγίου Πνεύματος εκ μόνου του Πατρός, 1797, εις δύο τόμους A, B.
12. Νικηφόρου Θεοτόκη, Κυριακοδρόμιον, 1831, τόμος A.
13. Νικηφόρου Θεοτόκη, Κυριακοδρόμιον, τόμος B.
14. (Αχρονολόγητον) Γρηγορίου Ναζιανζηνού, Θεολογία.
15. (Αχρονολόγητον), Καινή Διαθήκη.

Φαίνεται όμως ότι τα βιβλία δεν ήταν 16 τόμοι μόνο, αλλά και άλλα, γιατί υπάρχει αλληλογραφία προς τον Διοικητή Σύρου, μέσω του οποίου διαβιβάζονταν οι αναφορές των δημάρχων, στην οποία αναφέρονται «και τα κρατηθέντα εν Σίφνω... μηναία της Εκκλησιαστικής Ακολουθίας κλπ». Εν πάσῃ περιπτώσει, τελικά δόθηκε διαταγή του Υπουργείου, δύο απ' αυτά, να απο-

σταλούν στην «Εφορία της Δημοσίας και της του Πανεπιστημίου Όθωνος Βιβλιοθήκης». Η τελευταία ανέφερε με το υπ' αριθμ. 135/5 Μαΐου 1845 έγγραφό της ότι παρέλαβε «δύο χειρόγραφα βιβλία, εκ των παρά τη επισκοπή Μήλου διασωθέντων εξ ων το μεν είναι Τριάδιον, ελλειπές εν τη αρχή κατά δύο μόνον φύλλα και φέρον εν τω τέλει χρονολογίαν αφγ' = 1503, το δε έτερον είναι συλλογή νόμων... καθά δε εξάγεται εκ του προοιμίου, του μεν βιβλίου το όνομα είναι «Βακτηρία Αρχιερέων» (δηλ. το ανωτέρω υπ' αριθμ. 3), το δε έτος καθό εγράφη ή αντεγράφη, σημειούται εν τω τέλει, αψιδ' = 1744, Αυγούστου 5», «και τόπον (πατρίδα ίσως του αντιγράψαντος) την νήσον Σίφνον». Δηλαδή το τελευταίο αυτό χειρόγραφο βιβλίο γράφτηκε στη Σίφνο το 1744 από κάποιον από τους δοκίμους κωδικογράφους της εποχής, του οποίου, ατυχώς, δεν διασώθηκε το όνομα.

(Αρχειακή Πηγή: ΓΑΚ/Σίφνου Επισκοπή, Φάκ. 115-1).

ΣΙΦΝΑΪΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

* **Μίμη Ντίνου Λεμονή (Γκαρή), ΧΑΙΡΕ ΣΙΦΝΟΣ, Αθήνα 1993, σελίδες 375, διακοσμ. σχέδια. Εκδόσεις Στέφ. Βασιλόπουλου**

Το ερώτημα πολλών, αν μετά τον Γεώργιο Σακελλ. Βερνίκο, τον Αγγελο Κοσμή, τον Νίκο Μπάο (ή Αντρη) ή τον Γιώργο Θεολόγο - Πεταλιανό, θα βρίσκονταν και άλλος ή άλλοι Σιφνιοί για να συνεχίσουν τη «διηγηματική» μορφή της Λογοτεχνικής Σχολής της Σίφνου, φαίνεται ότι βρήκε την απάντησή του στο πρόσωπο του Μίμη Ντίνου Λεμονή (Γκαρή). Αυτό πίστεψα πρωτοδιαβάζοντας το βιβλίο του ΧΑΙΡΕ ΣΙΦΝΟΣ, το ίδιο πιστεύω και τώρα που το ξαναδιαβάζω, το μελετώ και το σπουδάζω.

Χωρισμένο σε εικοσιτέσσερα κεφάλαια - θέματα το καλαίσθητο αυτό βιβλίο και διακοσμημένο με σχέδια του συγγραφέα, πραγματικά εντυπωσιάζει. Διαβάζοντάς το αναθυμήθηκα πολλά και έμαθα ακόμη περισσότερα για τη ζωή του νησιού μας. Πράγματα που αγνοούσα γιατί δεν τα είχα βιώσει, ούτε διαβάσει αλλού.

Πρόκειται για ένα καλογραμμένο βιβλίο, με άνετο τρόπο γραφής, σύντομες, αλλά περιεκτικές σε νοήματα προτάσεις: λεπτομερειακό στις περιγραφές του, όχι όμως και κουραστικό αντίθετα, θα έλεγα, ελκυστικό στις περιγραφές προσώπων, πραγμάτων και τοποθεσιών του νησιού μας. Το πλούσιο λεξιλόγιό του, με χρησιμοποίηση λέξεων της τοπικής διαλέκτου, σε επιτυχημένο

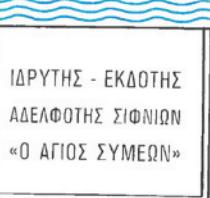
«δέσιμο» με την καθομιλουμένη γλώσσα, σε κάνουν να «μεταφέρεσαι» επί τόπου ή να «βλέπεις» ξεκάθαρα όσα απλώς έβλεπες χωρίς να κατέχεις τις λεπτομέρειες (κεφάλαια: Στη Διαδρομή του Ξέβρη, Ο μύλος, Ο πηλός, ο Τροχός, Το καμίνι κλπ).

Το βιβλίο έχει και ιστορική αξία γιατί περιέχει στοιχεία «καταγραφής» αξιών που υπήρχαν και τώρα σβύνουν εν ονόματι της «προόδου». Είναι όμως και αξιόλογη Λαογραφική Συλλογή (βλ. τα κεφάλαια Τα πλακότσουνα, τα Πανηγύρια, οι Γιορτές, η Μεγάλη Εβδομάδα, τα Παιχνίδια κλπ), αφού συγκεντρώνει όλες τις πνευματικές εκδηλώσεις του τόπου, αυτές που διεμόρφωσε η λαϊκή σοφία για τη συντήρηση του Λαού κατά την πορεία των δυσχερών αιώνων. Ακόμη και το Γλωσσάρι, στο τέλος του βιβλίου, δεν είναι μια απλή λεξικογραφική καταχώρηση, αλλά λεπτομερής ανάλυση.

Θέλω να πιστεύω ότι ο Μίμης Ντίνου Λεμονής δεν θα αρκεσθεί στο μεγάλο ΕΥΓΕ που του αξίζει για τους κόπους και το σπουδαίο έργο του. Εννοώ ότι δεν θα σταματήσει εδώ. Άλλωστε, κατακυριευμένος από την πηγή της έμπνευσης, το αγαπημένο νησί μας, δείχνει ότι θα εξελιχθεί σε ιεροφάντη του είδους γραφής που διάλεξε.

Το βιβλίο του μου άρεσε πολύ, είναι πράγματι ωραίο. Είμαι βέβαιος ότι θα αρέσει σε όλους τους συμπολίτες, που επιβάλλεται να το αποκτήσουν.

ΣΙΜΟΣ ΜΙΛΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

Σιφναϊκά Νέα

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1993

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Ο Ιωάννης Λειμβαίος, γιος του Σερίφου οικονόμου Κωνσταντίνου Λειμβαίου και της Σιφνιάς Θεοφανώς Λεον. Προβλεγγίου, σπούδασε στη Σχολή του Αγίου Τάφου της Σίφνου και, στη συνέχεια, παρακολούθησε ανώτερα μαθήματα στο Βουκουρέστι. Μετά την επιστροφή του στη Σίφνο ανέλαβε καθήκοντα οικονομικού επιπρόπου του μητροπολίτου Σίφνου Καλλινίκου από 1817 - 1821, το δε 1819, Μαρτίου 21, συζεύχθηκε τη Μαρία Ιωάν. Μπάου (θετή θυγατέρα του Πέτρου Καμαράση). Είναι πιθανόν ότι υπήρξε Φιλικός και διετέλεσε από 1827 - 1828 αντιπρόσωπος της Επαρχίας Σίφνου στην Εθνική Βουλή. Το 1835 διορίστηκε πάρεδρος του Ειρηνοδικείου Σίφνου και το 1845 του απονεμήθηκε το χάλκινο Αριστείο του Αγώνος.

Το 1828, ευρισκόμενος στην Αίγινα, υπέβαλε στον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια την επομένη, ενδιαφέρουσα, αναφορά:

«Εξοχώτας Κυβερνήτα.

Δεν μου συγχωρούν να αναχωρήσω εντεύθεν αι, εις την παρούσαν μου αναφοράν, τρεις αναγκαιότατοι υποθέσεις, εάν δεν λάβω παρά της Υ.Ε. την παρηγορητικήν μοι εκτέλεστιν.

Αον) Με μεγάλην θλίψιν της ψυχής μου βάλλω υπ'όψιν της, ότι η νεολαία της Σίφνου απα-

Μικρά ιστορικά κείμενα

ΑΝΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΙΩ. ΛΕΙΜΒΑΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Του Σίμου Μιλτ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

σχολείται της εκπαίδευσέως δυστυχίαν των αντιπροσωπευτικών χαρακτήρα της Νήσου ταύτης να παρηγορεῖς τους αργία της προϊλθεν από την, εκ των πειριστάσων, ἐλλειψην των οποίων είχε χρηματικών πόρων προς της Επαναστάσεως, η εν αυτῇ η Νήσω κοινή Ελληνική Σχολή. Όποι ήσαν οι επήγοροι τόκοι των εις διάφορη μέρη ολίγων δανείων της, οι οποίοι επειδή δεν εξαρκούσαν εις τους των διδασκάλων επησίους μισθών τους αναπληρούσεν ή κατ' έτος κοινή των Σίφνιων συνεισφορά.

Πόση δοιόπον αθυμία και λύπη δεν κατέχει τώρα τας ψυχάς των πολιτών Σίφνιων να βλέπουν ότι ενώ άλλοτε από την Σχολήν της Νήσου των εφωτίζοντο και τόσοι άλλοι ομογενείς, τώρα από την ἐλλειψην χρηματικών πόρων πάντιν της, οι υπό των αυξάνοντες και προβαίνοντες εις την ανδρικήν ηλικίαν, μένουν ανεφοδίαστοι από την εκπαίδευσιν, από την οποίαν δύναται να τρυγηθώσιν, εν καιρό, κοινής και ιδιαιτέρας ωφελείας καρποί;

Παρακαλείται λοιπόν η Υ.Ε. παρά του δότις ἐφερε κατά Γον) Αναφέρομαι εν συνόψει προς το παρόν περί της ιδιαιτέρας μου καταστάσεως, εις την οποίαν με ἐσπρώχεν η αδιακρίσια και οκληρότης των ιδίων οφειλετών μου ομογενών.

θλίβουν και οι δανεισταί εις απόδοσην του δανείου των.

Όθεν παρακαλώ θερμώς την υμετέραν ομμαθεστάτην Εξοχότητα να διατάξῃ τας εις ερέ χρεωστώσας κοινότητας, άμα δε και τον τοποτηρητήν της Εκκλησιαστικής Επαρχίας Σίφνου, να μου πληρώσουν τα χρέη των ή τουλάχιστον τους χρεωστουμένους τόκους των, διά να εξοικονομήσω προς το παρόν εξ' αυτών α) τα προς το ζην αναγκαία της οικογένειάς μου β) την υπέρ παν άλλο τι ποθεινήν και ευκαίαν μοι εκπαιδεύσουν των παιδίων μου και γ) διά να εμπορέω να εξοικονομήσω προς ώραν τους δανειστάς μου, επειδή άλλως μου αφαιρούν το κτηματικόν μου και καταντά δυστυχής άδικα.

Είραι εὐέλπις ότι θέλω επιτύχειν των δικαίων και επαναγκών αιτημάτων μου, επειδή η παραμικρά αναβολή, αφού μου αφαιρεί και την εισέτη ακίνητόν μου περιουσίαν, επιφέρει και την εσχάτην εξουδενώσιν μου και των τέκνων μου, μη έχων εις το εξής ούτε πόρον ζωής, ούτε σπουδάσας ανατροφής.

Μένω δε ευεβάστως και με βαθυτάτην υπόκλισην.

Εν Αιγίνη τη

27 Ιανουαρίου 1828

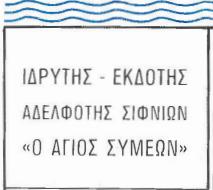
Προς τον Εξοχώτανον

Κυβερνήτην της Ελλάδος

Ο Πολίτης

Ιωάννης Λειμβαίος»

(Αρχειακή Πηγή: Γ.Α.Κ.ΤΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤ., φ. 5).

Σιφναϊκά Νέα

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ
1994

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά ιστορικά κείμενα

ΣΙΜΟΥ ΜΙΛ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗ

Η ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΙΦΝΟΥ ΤΟ 1628

Με την επιβολή της τουρκοκρατίας στις Κυκλαδες (1537) και, ιδιαίτερα, μετά την εκδίωξη από τη Σίφνο (1617) του τελευταίου Φράγκου δυνάστη Αγγελου Γοζαδίνου, η Λατινική Εκκλησία του νησιού βρέθηκε σε δυσχερέστατη κατάσταση ή περίπου διάλυση. Άλλωστε, το μεγαλύτερο μέρος του ποιμνίου της, μέσα σ' αυτό το διάστημα, είχε μεταστραφεί στην Ορθοδοξία, ελάχιστες δε είχαν απομείνει καθολικές οικογένειες και αυτές εγκαταλειμμένες από τον επίσκοπο και τους εφημερίους τους. Όταν το 1624 η Ρώμη έστειλε στη Σίφνο δύο κληρικούς για να περισσώσουν την κατάσταση, αντί τουύτου, ανέκυψε μεγάλη διαμάχη μεταξύ τους και μερικών καθολικών, που οδήγησε σε αντίθετο αποτέλεσμα.

Το δημοσιευόμενο κατωτέρω έγγραφο περιγράφει το αλληλοφάγωμα των καθολικών, τις κατηγορίες που έγραψαν κάποιοι στο Βατικανό κατά του ενός κληρικού, του Ιάκωβου δελλά Ρόκκα, αλλά και τον αριθμό και την κατάσταση των λατινικών εκκλησιών.

«Έγω Γεώργιος Μαρτεγκάνι, νοτάριος και καντζηλιέρης του αιδεσιμωτάτου δον Ιάκωβου Δελλαρόκκα, αποστολικού βικαρίου Σίφνου και Θερμίων.

Προέρχομαι σε πλήρη και αναμφίβολη πιστοποίηση προς την Αγία Προπαγάνδα ότι ο Αγιος Αντώνιος, (λατινικός) καθεδρικός ναός του Κάστρου και η εκκλησία του Αγίου Μιχαήλ Αρχάγγελου, έξω από την πόλη (εννοεί το Κάστρο) είναι κλειδωμένες, το δε κλειδί κρατά ο ανωτέρω βικάριος, ο οποίος τις φροντίζει καλώς, τις φωταγωγεί και τις λειτουργεί, πότε τη μία, πότε την άλλη, όπως και την Παναγία Ευαγγελίστρια του Κήπου· η τελευταία έχει πόρτα, όμως δεν κλειδώνεται επειδή βρίσκεται κάπως

μακριά και σε ερημική τοποθεσία, όπου δεν υπάρχει κανείς να κρατά το κλειδί για να ανοίγει στις συχνές ευσεβείς επισκέψεις των Ελλήνων, οι οποίοι την εύλαβούνται και πηγαίνουν εκεί να προσευχηθούν και να ανάψουν κεριά· έτσι συνέβαινε πάντοτε, δηλαδή η πόρτα δεν κλείδωνε με κλειδί, επειδή βρίσκεται σε απόσταση από το Κάστρο, το δε αντίθετο που λέγεται, ότι ο κήπος κλείστηκε με τοίχους και κτίστηκε η πόρτα της εκκλησίας είναι φέμα που διαδίδεται από κάποιους κακούς Φράγκους, την οικογένεια του κ. Ιούλιου Δελλαγραμάτικο και μερικούς Ελληνες υποκινούμενους και κατευθυνόμενους απ' αυτόν, ο οποίος είναι εχθρός του βικαρίου. Επίσης, είναι ανακριβές ότι ο βικάριος έχει πρόβλημα οράσεως και κακή υγεία· αντίθετα είναι άνθρωπος γερός και με πολύ καλή υγεία και όραση, αφού δια-

βάζει χωρίς γυαλιά και είναι σε θέση να υπηρετήσει την ογία εκκλησία και τις ψυχές των πιστών για είκοσι τουλάχιστον, ακόμη χρόνια, δεν δείχνει δε να είναι μεγαλύτερος από πενήντα πέντε χρόνων.

Εκδόθηκε στη Σίφνο την 1η Μαΐου 1628

Γεώργιος Μαρτεγκάνι νοτάριος και καντζηλιέρης»
(Πηγή: SCPF/SOC. 114, φ. 256)

Σημείωση (α): Ο Ιούλιος Δελλαγραμάτικος, από την Ανδρο, είχε παντρευτεί περί το 1600 αδελφή του Φράγκου δυνάστη Αγγελου Γοζαδίνου και είχε εγκατασταθεί μόνιμα στη Σίφνο. Απέκτησε τρεις θυγατέρες, μία από τις οποίες μόνο παντρεύτηκε τον καθολικό Γεώργιο Νταπόλλα από τη Σύρα. Γ' αυτό και έσβυσε το επώνυμό του από τη Σίφνο, όπως και ο Καθολικισμός.

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΜΑΡΤΙΟΣ
1994

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Μικρά Ιστορικά Κείμενα

ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

Του Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη

Στα χρόνια της τουρκοκρατίας οι περισσότερες εκκλησίες των χωριών της Σίφνου ήταν ενοριακές, πλην ιδιόκτητες των ιερέων που τις λειτουργούσαν ή και τρίτων. Καθεμιά από τις εκκλησίες αυτές είχε τους ενορίτες της, οι οποίοι ήταν υποχρεωμένοι να εκκλησιάζονται σ' αυτήν και να τελούν λειτουργίες, γάμους, βαπτίσεις, κηδείες και λοιπές τελετές, για τις οποίες πλήρωναν στον εφημέριο συγκεκριμένα ποσά που είχε καθορίσει με αποφάσεις της η Συνέλευση του Κοινού. Με το «σύστημα» αυτό πληρώνονταν οι ιερείς και συγκεντρώνονταν χρήματα για τη συντήρηση και καλλωπισμό των εκκλησιών.

Στους ενοριακούς ναούς υπάγονταν, εκτός από πρόσωπα, και τα ακίνητα, σπίτια και κτήματα, που έφεραν, επίσης, διάφορα βάρον (τέλεση εορτών, μνημοσύνων κλπ), γι' αυτό δεν μεταφέρονταν από εκκλησία σε εκκλησία, πλην αν γίνονταν ειδική συμφωνία. Μια παρόμοια συμφωνία περιέχεται στο έγγραφο που δημοσιεύεται κατωτέρω και αφορά σε ακίνητα που πουλήθηκαν και ανήκαν ενοριακά στον Αγιο Κωνσταντίνο Αρτεμώνος.

Με τη συμφωνία αυτή περιέχονται σε άλλο ενοριακό ναό, του Αγίου Σπυρίδωνος, του παπα - Αντώνη Γεώργη Χρουσίνα:

«1789 Μαΐου 13, Σίφνος

Έστοντας και να πουληθούν τα οσπίτια με το κηπάρι οπού είχεν ο ποτέ Ιωάννης παπα - Νικολάκη Ντολφή τοποθεμένα κοντά στον Αγιον Σπυρίδωνα, τα οποία τα έκαμεν αλλαξία και τα επήρεν ο παπα - Αντώνιος Γεώργη Χρουσίνας και ήτον η ενορία τους εις τον Αγιον Κωνσταντίνον, την σήμε-

ρον εσυμφώνοσαν μετά τους νοικοκυρούς του Αγίου Κωνσταντίνου άγιον οικονόμον Μπάον και αφθέντη Γιαννάκη Καμπάνη και δίδουν την ενορίαν των αυτών οσπιτών να την έχην ο παπα - Αντώνιος εις την εκκλησίαν του στον Αγιο Σπυρίδωνα, υποσκόμπενος ο ρηθείς παπά - Αντώνιος να κάμη μίαν εορτήν στον Άγιο Κωνσταντίνο του Αγίου Ανδρέου στις 30 του Νοεμβρίου να γροικάται πάντα μέσα εις τα αυτά οσπιτά να την κάνουν κατά διαδοχήν εις τον άπαντα αιώνα, διά δέ την εορτή οπού είχεν των Αγίων Σαράντω εις τον Χαρτοφύλαξ Καταβατής και διά το κηπάρι, εμέτροσεν ο παπα - κυρ Αντώνιος ριάλια δέκα επτά ήγουν ρ. 17 να μην έχην κανένα χρέος, ούτε εις την εορτήν των αγίων Σαράντω, αλλά να είναι ελεύθερος από αυτήν και άλλο σπήτη (αν) κποτή στην αυτήν τοποθεσίαν, να είναι και αυτό η ενορία του εις τον Άγιον Σπυρίδωνα και ο Άγιος Κωνσταντίνος να έχην να πρετεντέρη μόνον την εορτή του Αγίου Ανδρέου και να δίδη και πληρωμή της αυτής εορτής παράδες δέκα ούτως εσυμφώνοσαν και διά ένδειξην του κάθε καιρού εγεγόντι το παρόν και εδόθη εις κείρας του ρηθέντος παπα - Αντώνιου και το επέρασαν εις τον Κόντικα της εκκλησίας του Αγίου Κωνσταντίνου, βεβαιώνοντάς το με την ιδιόχειρόν των υπογραφήν αμφότεροι εις ασφάλειαν.

- ο οικονόμος Μπάος στέργω
- ο παπα Αντώνιος - Ιωάννης Χρουσίνας στέργω
- Ιωάννης Καμπάνης στέργω

Ο πρών

Σακελλάριος Σίφνου
Μπάος έγραψα και βεβαιώνω
(Πινγή: Συλλογή Ευάγγ. Βάου)

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1994

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Ιστορικά Εγγραφα Σίφνου ΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΟΥ ΣΙΦΝΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

του Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη

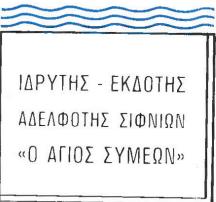
Το 1817, ο μπροπολίτης Σίφνου Καλλίνικος Ηλιάδης, προσκλήθηκε ως συνοδικός στην Κ/ πόλη. Κατά την απουσία του, ανέκυψε δικόνοια μεταξύ του οικονόμου και του σακελλαρίου, των δύο πρώτων αξιωματούχων κληρικών, χωρίς ουσιαστικό λόγο. Οταν ο μπροπολίτης πληροφορήθηκε τα διατρέχοντα, απούθυνε προς τους φιλονικούντες παραινετικές επιστολές προς κατευνασμόν των πνευμάτων και αποκατάστασην της πρεμίας και της τάξεως. Κατωτέρω δημοσιεύουμε την επιστολή του Καλλίνικου προς τον οικονόμο Σίφνου Απόστολο Μπάο:

«Εντιμότατε οικονόμε της καθ' ημάς μπροπόλεως Σίφνου πατρικώς εν Κυρίῳ ευχόμεθά σε · ελάβομεν το γράμμα σου και διὰ την υγείαν σου εχάρημεν, είδομεν και τα εν αυτῷ γεγραμμένα, όπι διάβασες εις υπίκοον πάντων το γράμμα μας· ημείς εδόσαμεν το γράμμα ανοικτόν τω ανεψιώ σου σιορ Πετράκη Κωνστ. Σακελλαρίου Πάον κατά την ζήτουν του, να το δώσει τω εντιμωτάτω πρώτων πρωτοπαπά και ημετέρω επιτρόπω διὰ να συμβουλεύσῃ τον ανεψιόν του εντιμότατον σακελλάριον διὰ να μην πρωτοσημαίνει από την εκκλησίαν του και όχι να διαβασθεί παρρησία να γίνουν σκάνδαλα· να οπού δεν σημαίνει τώρα και φυλάπτει τα προβελέγγια της εκκλησίας σας, τι χρειάζεται και ἀλλο γράμμα μου;

Οθεν συμβουλεύομέν σοι πατρικώς και επιτάπομέν σοι

αρχιερατικώς, όπι να αγαπήσετε αδελφικώς και να ειρηνεύσετε δια να δείχνετε καλόν παράδειγμα εις τον κόσμον και λέγετε επ' εκκλησίας το ειρήνη πάσι και αναμεταξύ σας να μην το έχετε, οπού καθ' εκάστην εκτελείται την θείαν και αναίμακτον ιεράν μυσταγωγίαν· θέλομεν δε να αφήσετε κάθε λογομαχίαν εις το εξής και να έχετε την ειρήνην, καθώς την κηρύπτετε επ' εκκλησίας και να αγαπήσετε, η ενημότης του να σε τιμά ως οικονόμον και πρώτον οφφι(κι)άλον και η ενημότης σου να τον τιμάς ως σακελλάριον και δεύτερον οφφικιάλον· παραπονείται όπι εις τα συλλείτουργά δεν τον αφήνεις να ειπεί εκφώνησιν και τον λέγεις όπι δεν έχει λόγον, δεν είναι καλά πράγματα, εδώ ο παναγιώτατος δεσπότης συλλειτουργεί μετά των αρχιερέων και την πρώτην εκφώνησιν θε να ειπεί και τας άλλας θε να τας ειπούν οι αρχιερείς με την αράδα τους· λοιπόν εις το εξής θέλομεν ούτω να ακολουθεί και να έχει τον λόγον του και την τιμήν του ως σακελλάριος, ίνα και η του Θεού χάρις και το άπειρον έλεος, συν τη παρ' ημών ευχή και ευλογία είν σοι. 1818 Απριλίου 8, Κωνσταντινούπολις.

Γράφομεν και του εντιμωτάτου σακελλάριου γράμμα συμβουλευτικόν κατά το χρέος μας.
Ο Σίφνου Καλλίνικος και εν Χριστώ ευχέτης»
(Πηγή: Συλλογή Ε. Βάου, παρένθετα κώδικος Αγίου Κωνσταντίνου)

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΣΙΦΝΙΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ»

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

ΜΑΪΟΣ
1994

ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΔΕΙΝΑ ΤΟ 1647/48

του Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη

Η δημοσιευμένη κατωτέρω επιστολή του βικαρίου (καθολικού εφημερίου) της Σίφνου Μάρκου Πόλλα, αναφέρεται σε μεγάλα πολεμικά γεγονότα, λεηλασίες, επιδημία πανώλης και λιμό (πείνα) που ενέσκηψαν στη Σίφνο και τις άλλες Κυκλαδες κατά τα πρώτα χρόνια του Βενετοτουρκικού πολέμου (1645-1669). Η περιγραφή είναι πολύ παραστατική και μας αποκαλύπτει το δράμα των προγόνων μας που, παρ' όλα ταύτα, άντεξαν στις φοβερές εκείνες καταστάσεις και επέζησαν μέχρι που μας παρέδωσαν ελεύθερη την πατρίδα. Η επιστολή απευθύνεται προς τον Γραμματέα της Αγίας Προπαγάνδας στη Ρώμη μονσινόρ Ingoli. Το ενδιαφέρον κείμενο της έχει ως εξής:

«Σεβασμιώτατε

Ερχομαι με την παρούσα επιστολή να προσκυνήσω εδαφιαία τη σεβασμιότητά σας και να σας πληροφορήσω ότι ακόμη ευρίσκομαι εδώ στη Σίφνο για πολύ σοβαρούς λόγους οι οποίοι με ανάγκασαν να παρατείνω το χρόνο της μετάβασής μου στην Κωνσταντινούπολη προκειμένου να επιτύχω την έκδοση των δύο βασιλικών μπερατιών (διαταγμάτων), όπως με διατάξατε, πράγμα που θα κάνω μόλις διθεί η κατάλληλη ευκαιρία, όπως έχω υποχρέωση. Σήμερα λ.χ. ήμουν έτοιμος να αναχωρήσω για τη Σμύρνη, από όπου θα συνέχιζα το ταξίδι για την Κων/πόλη αλλά όταν έμαθα ότι οι (καθολικοί) επίσκοποι του Αρχιπελάγους αναχωρούν για τη Δύση, προκειμένου να σωθούν από την καταστροφή που κάνουν οι άπιστοι σε όλα τα νησιά που τελούν υπό την εξουσία του Μεγάλου Κυρίου (εννοεί τον σουλτάνο), αναγκάσθηκα να παραμείνω. Είχα όμως την ευκαιρία να συζητήσω με έναν αξιωματούχο Τούρκο που βρίσκονταν εδώ, τον φορεισπράκτορα, ο οποίος μου υποσχέθηκε να με βοηθήσει στην έκδοση των μπερατιών με κατάλληλες συστάσεις και επιστολές προς τον (καπετάν) πασά. Άλλα, δυστυχώς, κατέπλευσαν δύο πολεμικά πλοία και εννέα μπεργαντίνια για να τον παραλάβουν και ανεχώρησε ξαφνικά χωρίς να προλάβει να γράψει τις συστατικές επιστολές, πλην μου υποσχέθηκε τη βοήθειά του. Ελπίζω στο

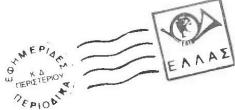
Θεό ότι κατά την μετάβασή μου εκεί να τακτοποιηθεί το ζήτημα. Από το νησί μας συγκέντρωσε (ο φοροεισπράκτορας) 7.000 σκούδα, επέρριψε δε στη δική μας εκκλησία φόρο 30 σκούδων.

Τον προηγούμενο χρόνο είχαμε επί έξι συνεχώς μήνες επιδημία πανώλης, φέτος δε έχουμε λιμό σε σημείο που να πεθαίνουν οι άνθρωποι από την πείνα. Αν ο φιλεύσπλαχνος Θεός δεν βάλει το χέρι του, είμαστε εκτεθειμένοι και στα δύο δεινά. Ο στόλος καταστρέφει τα νησιά και από την άλλη έχουμε τις απειλές των απίστων. Χθες που ήταν 5 Απριλίου πληροφορηθήκαμε ότι καταστράφηκαν δεκαέξι γκάλλιες και έξι βατσέλια της βενέτικης αρμάδας στα Ψαρά, κοντά στη Χίο, προς μεγάλη λόπη μας γιατί βλέπουμε ότι τα πράγματα δεν πηγαίνουν καλά, όπως επιθυμούσαμε όλοι οι χριστιανοί των νησιών και είχαμε ελπίδα ότι θα επέλθει ειρήνη. Τώρα οι Τούρκοι, βλέποντας τα κατορθώματά τους, θα γίνουν χειρότεροι από ό,τι είναι.

Διαδόθηκε ότι ο βενετός στόλαρχος πνίγηκε, γεγονός που λύπησε όλους γιατί είχε καλωσύνη και αγάπη προς τους χριστιανούς, αν και δεν μπόρεσε να αποφύγει τη λαφυραγώγηση των νησιών από τους άνδρες του που έκαναν φοβερά πράγματα. Την είδηση μας έφερε ένα μπεργαντίνι που κατευθύνονταν στον Χάνδακα. Τα πολεμικά πλοία βρίσκονται στην είσοδο της Κ/πόλεως, ενώ ο Χάνδακας της Κρήτης έχει περιέλθει σε δυσχερέστατη θέση γιατί οι Τούρκοι τον πολιορκούν ασφυκτικά, ύστερ' από την επιτυχία τους να καταλάβουν ολόκληρο σχεδόν το νησί και οι κάτοικοι κινδυνεύουν να γίνουν Τούρκοι. Κατά πληροφορίες από κατοίκους του Χάνδακα οι Τούρκοι ανέρχονται σε 16.000 και αν δεν αποσταλεί αμέσως βοήθεια από τους χριστιανούς, η πόλη θα καταληφθεί, αν και ισχυρότατη, όμως με λίγους υπερασπιστές. Ο Θεός να βοηθήσει γιατί όλοι εμείς έχουμε ήδη πιει το πικρό αυτό ποτήρι.

Τελειώνοντας ασπάζομαι τη δεξιά σας.

Της σεβασμιότητός σας
Δούλος ταπεινός
Μάρκος Πόλλα»

Σιφναϊκά Νέα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΙΦΝΙΩΝ

Ιούλιος
Αύγουστος
1994

Ιστορικά Εγγραφα Σίφνου

ΣΧΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΣΙΦΝΟΥ ΤΟΥ 1832

Σίμου Μιλτ. Συμεωνίδη

Μετά από διαταγή του Υπουργείου Παιδείας, ο Διοικητής Σίφνου - Μήλου και Κιμώλου, απηγόρωνε προς αυτό το υπ' αριθμ. 53/20 Ιουνίου 1832 έγγραφό του, με το οποίο περιέγραψε την κατάσταση που επικρατούσε στα σχολεία της περιφέρειάς του. Το έγγραφο έχει ως εξής:

«Εις απάντησιν της υπ' αριθμ. 80 Διαταγής, πληροφορείται η Γραμματεία αυτή από τα επισυναπτόμενα αντίγραφα των προς το Διοικητήριον τούτο αναφορών του Ελληνικού Διδασκάλου και του παύσαντος Διοικητού κυρίου Ι. Πιτάρη, περί πόσου καιρού οι Διδάσκαλοι μένουν απλήρωτοι, και τας αιτίας δια τας οποίας ο διαληφθείς Διοικητής δεν τους επλήρωσε.

Σπεύδω να καθυποβάλλω υπ' όψιν της Γραμματείας ότι ο Άλληλοδιδάσκαλος διδάσκει προς το παρόν εις μίαν οικίαν μερικούς παίδας, από τους οποίους και πληρώνεται, διότι δεν είναι εισέτι τελείως εντελής η εις το χωρίον Σταυρί οικοδομηθείσα δημόσιος Αλληλοδιδ. Σχολή. Οσον δε αφορά περί της προβληθείσης εφορίας, εκοινοποιήθη προς άπαντας τους προκριτο-Δημογέροντας της Νήσου) ταύτης, σίτινες μοι υπεροχέθησαν ότι θέλουν πασχίσει να το τελειώσουν, νομίζοντές το και οι ίδιοι συντελεστικώτατον εις την διατήρησιν και βελτίωσιν αυτών των καταστημάτων, εκ των οποίων το Ελληνικόν κινδυνεύει να κρημνίσῃ και βλάψῃ τους εις αυτό φοιτώντας μαθητάς, καθώς παρατηρεί η

Γραμματεία από την επισυναπτομένην αναφοράν του Διδασκάλου. Άλλ' επειδή οι προτιθέμενοι δύο αρχιερείς, ο πρώην Βιδύνης και πρώην Βελιγραδίου αποποιούνται την εφορίαν, απεφάσισαν να την αναθέσουν εις τον Μητροπολίτην Σίφνου κύριον Καλλίνικον και εις δύο άλλους εκ των ευυποληπτοτέρων κατοίκων ονομαζομένους Μαρίνον Βάον και Ι. Λειμβαίον, άνδρας ικανούς τω όντι δια το οποίον η πατρίς των τους εμπιστεύεται χρέος και θέλω διευθύνει αμέσως την περί τούτων αναφοράν των εντοπίων, όταν μοι την παραδώσουν.

Πέρι δε των λοιπών υφεστώτων διδακτικών καταστημάτων εις τας υπό την διοίκησίν μου λοιπάς νήσους, θέλω διευθύνη κατά χρέος εις την Γραμματείαν, όσας πορισθώ πληροφορίας περί τούτων, τας οποίας καταγίνομαι ήδη να λάβω.

Επισυνάπτεται και αντίγραφον του οποίου εξεφώνησε λόγου ο Ελληνικός Διδάσκαλος κατά την ε ήν του ενεστώτος, καθ' ήν εορτάσαμεν τα γενέθλια του Πρίγκιπος Οθωνούς, Ηγεμόνος κυριάρχου της Ελλάδος, χάριν παρατηρήσεως της Γραμματείας ταύτης.

Υποσημειούμαι με το ανήκον σέβας

Εν Σίφνω την 20 Ιουνίου 1832

Ο Διοικητής
(Τ.Σ.) Ν. Γέροντας
Ο Γραμματεύς
Αθανάσιος Τέτσης»
(Πηγή: Γ.Α.Κ. / Υπ. Παιδ. / Ιουν. 1832)